

Tartók dinamikája

BMEEOTMAS43

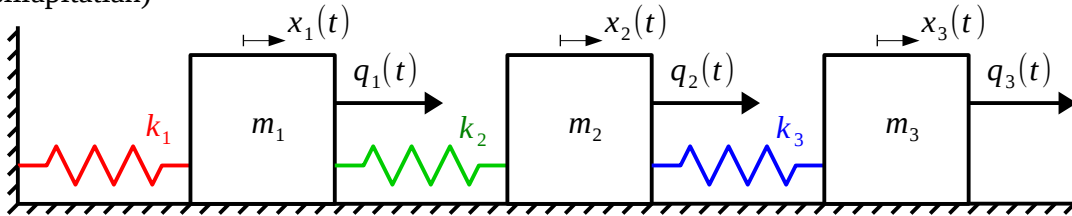
Németh Róbert
Tartószerkezetek Mechanikája Tsz.

2. ZH: Többszabadságfokú rendszerek mechanika rezgései

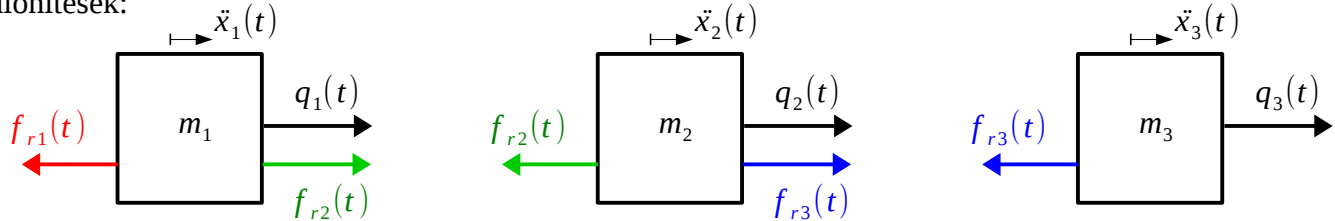
- modell felvétele
- mozgás differenciálegyenlete - felírás
- osztályozás
- megoldás

Többszabadságfokú rendszer rezgése – modell, mozgásegyenlet

Modell (csillapítatlan)

Elkülönítések:

$$m_1 \cdot \ddot{x}_1(t) = q_1(t) - f_{r1}(t) + f_{r2}(t)$$

$$m_2 \cdot \ddot{x}_2(t) = q_2(t) - f_{r2}(t) + f_{r3}(t)$$

$$m_3 \cdot \ddot{x}_3(t) = q_3(t) - f_{r3}(t)$$

Lineáris rugók:

$$f_{r1}(t) = k_1 \cdot \Delta l_1 = k_1 \cdot x_1(t)$$

$$f_{r2}(t) = k_2 \cdot \Delta l_2 = k_2 \cdot (x_2(t) - x_1(t))$$

$$f_{r3}(t) = k_3 \cdot \Delta l_3 = k_3 \cdot (x_3(t) - x_2(t))$$

A három egyenletbe behelyettesítve:

$$m_1 \ddot{x}_1(t) + k_1 \cdot x_1(t) - k_2 \cdot (x_2(t) - x_1(t)) = q_1(t)$$

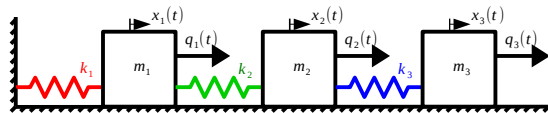
$$m_2 \ddot{x}_2(t) + k_2 \cdot (x_2(t) - x_1(t)) - k_3 \cdot (x_3(t) - x_2(t)) = q_2(t)$$

$$m_3 \ddot{x}_3(t) + k_3 \cdot (x_3(t) - x_2(t)) = q_3(t)$$

Többszabadságfokú rendszer rezgése – mozgásegyenlet

A három egyenletbe behelyettesítve:

$$\begin{aligned} m_1 \ddot{x}_1(t) + k_1 \cdot x_1(t) - k_2 \cdot (x_2(t) - x_1(t)) &= q_1(t) \\ m_2 \ddot{x}_2(t) + k_2 \cdot (x_2(t) - x_1(t)) - k_3 \cdot (x_3(t) - x_2(t)) &= q_2(t) \\ m_3 \ddot{x}_3(t) + k_3 \cdot (x_3(t) - x_2(t)) &= q_3(t) \end{aligned}$$

Az egyenletekben a változók együtthatóit kigyűjtve:

$$\begin{aligned} m_1 \ddot{x}_1(t) + (k_1 + k_2) \cdot x_1(t) - k_2 \cdot x_2(t) + 0 \cdot x_3(t) &= q_1(t) \\ m_2 \ddot{x}_2(t) - k_2 \cdot x_1(t) + (k_2 + k_3) \cdot x_2(t) - k_3 \cdot x_3(t) &= q_2(t) \\ m_3 \ddot{x}_3(t) + 0 \cdot x_1(t) - k_3 \cdot x_2(t) + k_3 \cdot x_3(t) &= q_3(t) \end{aligned}$$

Az egyenletek mátrixos alakban is felírhatók:

$$\underbrace{\begin{bmatrix} m_1 & 0 & 0 \\ 0 & m_2 & 0 \\ 0 & 0 & m_3 \end{bmatrix}}_{\mathbf{M}} \underbrace{\begin{bmatrix} \ddot{x}_1(t) \\ \ddot{x}_2(t) \\ \ddot{x}_3(t) \end{bmatrix}}_{\ddot{\mathbf{x}}(t)} + \underbrace{\begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & k_2 + k_3 & -k_3 \\ 0 & -k_3 & k_3 \end{bmatrix}}_{\mathbf{K}} \underbrace{\begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ x_3(t) \end{bmatrix}}_{\mathbf{x}(t)} = \underbrace{\begin{bmatrix} q_1(t) \\ q_2(t) \\ q_3(t) \end{bmatrix}}_{\mathbf{q}(t)}$$

Ahol:

$\mathbf{x}(t)$: A szf.-ok elmozdulásvektora

$\ddot{\mathbf{x}}(t)$: A szf.-ok gyorsulásvektora

\mathbf{M} Tömegmátrix

\mathbf{K} Merevségi mátrix
(szimmetrikus!!!)

A csillapítatlan rendszer mátrix-differenciálegyenlete:

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$$

N szabadságfok esetén:

$\mathbf{x}(t), \ddot{\mathbf{x}}(t), \mathbf{q}(t)$ N elemű vektor

\mathbf{M}, \mathbf{K} $N \times N$ méretű mátrix

Kézírással: $\underline{\mathbf{M}} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \underline{\mathbf{K}} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$

Többszabadságfokú rendszer rezgése – tömeg- és merevségi mátrix

$$M \ddot{\mathbf{x}}(t) + K \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$$

M tömegmátrix: e tárgyban diagonálmátrix lesz,
a szabadságfok pontjába redukált tömeg.

K merevségi mátrix: meghatározható szabadságfokok mozgásegyenlete, ← ezt csináltuk előbb
merevség jelentése,
ellentett jelentése alapján.

Merevségi mátrix számítása a merevség jelentése alapján

Ha a teherfüggvény egy statikus \mathbf{q} teher, akkor a mozgásegyenletnek is létezik statikus \mathbf{x}_s megoldása.
Mivel ekkor a gyorsulások nullák, ezért a mozgásegyenletből egyensúlyi egyenlet lesz:

$$M \mathbf{0} + K \mathbf{x}_s = \mathbf{q}$$

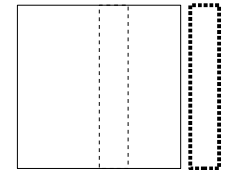
Ha az \mathbf{x}_s elmozdulásvektor a j -edik egységvektor (\mathbf{e}_j), akkor a bal oldali művelet elvégzése után a K mátrix j -edik oszlopát kapjuk. (Jelöljük ezt \mathbf{k}_j -vel.)

A $K \mathbf{e}_j = \mathbf{k}_j = \mathbf{q}$ egyensúlyi feltétel alapján ha a \mathbf{k}_j vektor egyes elemei hatnak az egyes szabadságfokokra *egyszerre*, akkor az összes szabadsági fok elmozdulása nulla lesz, kivéve a j -edik szabadsági fokét, amelyik pedig éppen 1 lesz.

Megfordítva használjuk:

Legyen a j -edik szabadságfok elmozdulása 1, miközben az összes többi szabadságfok elmozdulása legyen 0.
Az egyensúly biztosításához a l -edik szabadsági fokra működtetendő q_l erő lesz a \mathbf{k}_j vektor l -edik eleme azaz a merevségi mátrix k_{lj} eleme (l -edik sor, j -edik oszlop).

0
0
⋮
1
⋮
0

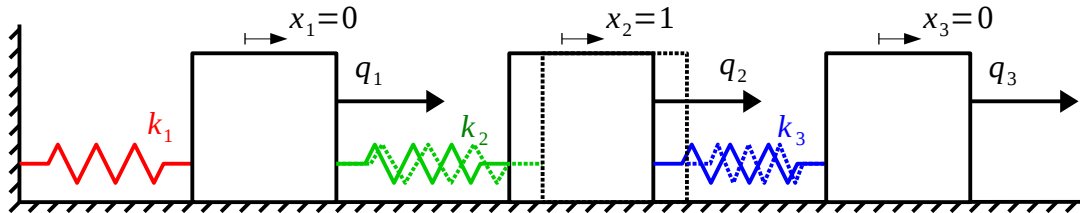
Többszabadságfokú rendszer rezgése – merevségi mátrix I.

Megfordítva használjuk:

Legyen a j -edik szabadságfok elmozdulása 1, miközben az összes többi szabadságfok elmozdulása legyen 0.

Az egyensúly biztosításához a l -edik szabadsági fokra működtetendő q_l erő lesz a k_j vektor l -edik eleme azaz a merevségi mátrix k_{lj} eleme (l -edik sor, j -edik oszlop).

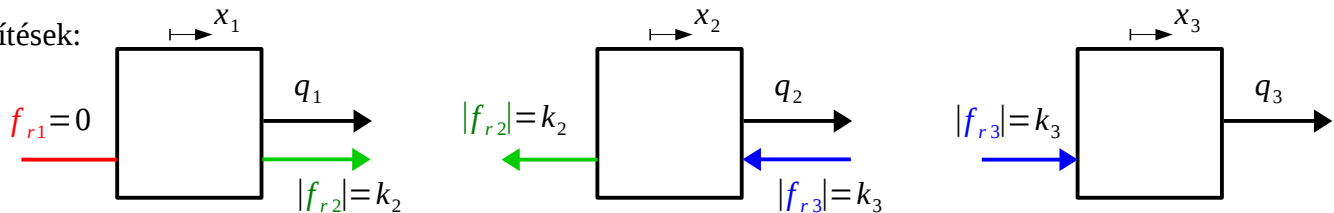
Példa: merevségi mátrix második oszlopának számítása

A rugók megnyúlásai: $\Delta l_1=0$, $\Delta l_2=1$, $\Delta l_3=-1$

A rugóerők: $f_{r1}=0$, $f_{r2}=k_2$ (húzóerő), $f_{r3}=-k_3$ (nyomóerő)

Elkülönítések:

Egyensúlyi egyenletek:

$$0 = q_1 + k_2 \rightarrow q_1 = -k_2$$

$$0 = q_2 - k_2 - k_3 \rightarrow q_2 = k_2 + k_3$$

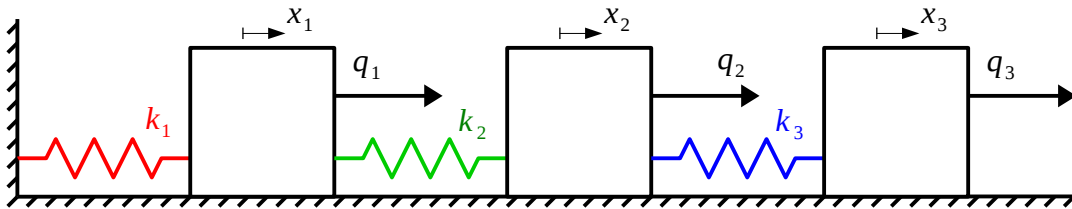
$$0 = q_3 + k_3 \rightarrow q_3 = -k_3$$

$$k_2 = \begin{bmatrix} -k_2 \\ k_2 + k_3 \\ -k_3 \end{bmatrix}$$

HF: a másik két oszlop

$$K = \begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & k_2 + k_3 & -k_3 \\ 0 & -k_3 & k_3 \end{bmatrix}$$

Többszabadságfokú rendszer rezgése – merevségi mátrix II.

$$K = \begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & k_2 + k_3 & -k_3 \\ 0 & -k_3 & k_3 \end{bmatrix}$$
$$K x_s = q$$

A merevségi mátrix *statikus* használata alapján :az l -edik sor j -edik oszlopát a j -edik szabadságfok elmozdulása miatt az l -edik szabadságfokra ható belső erő számítására használjuk.

Nézzük csak a k_3 rugó hatását.

A rugó a 2. és 3. szabadságfokot köti össze, ezért

- csak akkor keletkezik benne erő, ha a 2., vagy a 3. szabadságfok elmozdul a többi szabadságfok elmozdulása *nem* befolyásolja az erejét → azokra az oszlopokra nincs hatása
- csak a 2. és 3. szabadságfokra hat a rugóereje a többi szabadságfokra *nem* hat az ereje → azokra a sorokra nincs hatása

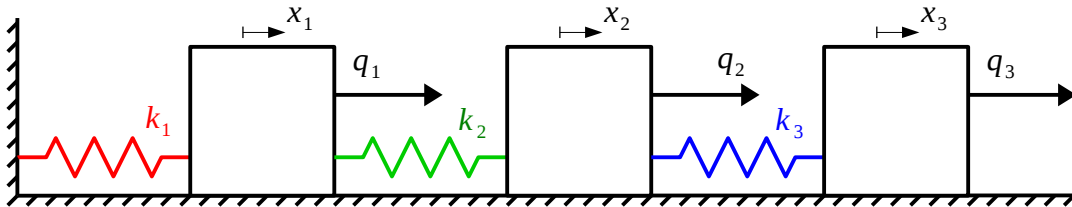
Valóban, csak a $k_{22}, k_{23}, k_{32}, k_{33}$ elemeket befolyásolja k_3 .

Ez felhasználható a merevségi mátrix rugalmas elemenkénti összeállítás (kompilálása) során.

Egy kezdetben nulla elemeket tartalmazó mátrixhoz elemenként/rugónként hozzáadjuk azok hatását: a főátlóban levő addigi értékhez mindig hozzáadjuk a rugómerevséget, a főátlón kívüli elemekből pedig levonjuk a rugómerevséget.

egymással szembe mutató szabadságfokok esetén a főátlón kívül is hozzáadni kellene a merevséget

Többszabadságfokú rendszer rezgése – merevségi mátrix III. (kompilálás)

A kezdeti mátrix:

$$\begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Az első rugó csak az első szabadságfokra hat, így az 1,1 elemhez adjuk a merevségét:

$$\begin{bmatrix} 0+k_1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} k_1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

A második rugó az első és a második szabadságfokra hat, így az 1,1 és a 2,2 elemekhez hozzáadjuk a merevségét, az 1,2 és 2,1 elemekből pedig kivonjuk:

$$\begin{bmatrix} k_1+k_2 & 0-k_2 & 0 \\ 0-k_2 & 0+k_2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} k_1+k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & +k_2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

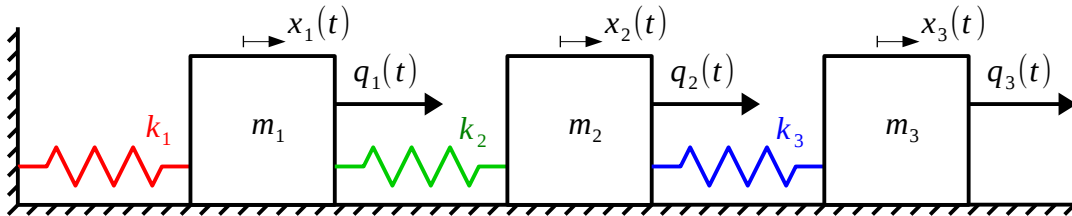
A harmadik rugó a második és a harmadik szabadságfokra hat, így a 2,2 és a 3,3 elemekhez hozzáadjuk a merevségét, a 2,3 és 3,2 elemekből pedig kivonjuk:

$$\begin{bmatrix} k_1+k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & +k_2+k_3 & 0-k_3 \\ 0 & 0-k_3 & 0+k_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} k_1+k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & +k_2+k_3 & -k_3 \\ 0 & -k_3 & k_3 \end{bmatrix}$$

Nincs több elem, így az utolsó mátrix a merevségi mátrix: $\mathbf{K} = \begin{bmatrix} k_1+k_2 & -k_2 & 0 \\ -k_2 & +k_2+k_3 & -k_3 \\ 0 & -k_3 & k_3 \end{bmatrix}$

Többszabadságfokú rendszer rezgése – modell, mozgásegyenlet

Modell

Mátrix-differenciálegyenlet:
$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$$

Ha a teherfüggvény egy statikus \mathbf{q} teher, akkor a mozgásegyenletnek is létezik statikus \mathbf{x}_s megoldása. Mivel ekkor a gyorsulások nullák, ezért a mozgásegyenletből egyensúlyi egyenlet lesz:

$$\mathbf{M} \mathbf{0} + \mathbf{K} \mathbf{x}_s = \mathbf{q}$$

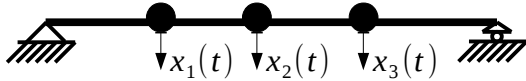
Ha az \mathbf{x}_s elmozdulásvektor a j -edik egységvektor (\mathbf{e}_j), akkor a bal oldali művelet elvégzése után a \mathbf{K} mátrix j -edik oszlopát kapjuk. (Jelöljük ezt \mathbf{k}_j -vel.)

A $\mathbf{K} \mathbf{e}_j = \mathbf{k}_j = \mathbf{q}$ egyensúlyi feltétel alapján ha a \mathbf{k}_j vektor egyes elemei hatnak az egyes szabadságfokokra *egyszerre*, akkor az összes szabadsági fok elmozdulása nulla lesz, kivéve a j -edik szabadsági fokét, amelyik pedig éppen 1 lesz.

Megfordítva használjuk:

Legyen a j -edik szabadságfok elmozdulása 1, miközben az összes többi szabadságfok elmozdulása legyen 0. Az egyensúly biztosításához a l -edik szabadsági fokra működtetendő q_l erő lesz a \mathbf{k}_j vektor l -edik eleme azaz a merevségi mátrix k_{lj} eleme (l -edik sor, j -edik oszlop).

Többszabadságfokú rendszer rezgése – diszkretizált szerkezet merevségi mátrixa I.

Itt az összes szabadságfok kapcsolódik
→ nem tudunk kompilálni

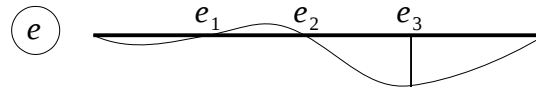
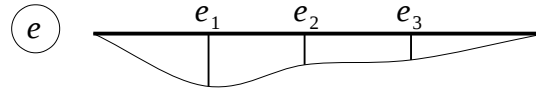
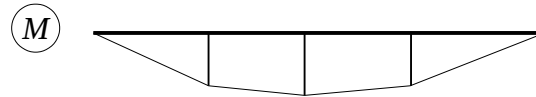
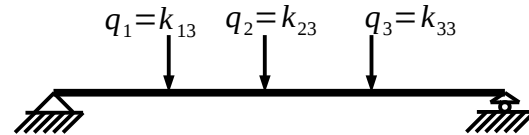
Példa: Számítás a jelentésből kiindulva
a harmadik oszlop elemei, mint erők
működtethetők a szabadsági fokokra

a három paraméter függvényében
számítható egy nyomatéki ábra

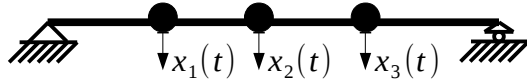
a három paraméter függvényében
számított nyomatéki ábrából
számítható a szabadságfokok elmozdulása

a merevségimátrix oszlopainak jelentése miatt
 $e_1=0, e_2=0, e_3=1$

→ a három lineáris egyenletből
 k_{13}, k_{23}, k_{33} meghatározható

Többszabadságfokú rendszer rezgése – diszkretizált szerkezet merevségi mátrixa II.

Paraméteres igénybevételi ábrák helyett:
 → induljunk ki a merevség ellentettjéből

Ha $\mathbf{K} \cdot \mathbf{x}_s = \mathbf{q}$, akkor azt megoldva \mathbf{x}_s -re:

$$\mathbf{x}_s = \mathbf{K}^{-1} \cdot \mathbf{q}$$

Mátrixszal nem oszthatunk!

Az inverzével (ha van neki) szorozhatunk a megfelelő oldalról (most balról):

$$\mathbf{K} \cdot \mathbf{x}_s = \mathbf{q} \rightarrow \mathbf{K}^{-1} \mathbf{K} \cdot \mathbf{x}_s = \mathbf{K}^{-1} \mathbf{q} \rightarrow \mathbf{E} \cdot \mathbf{x}_s = \mathbf{K}^{-1} \mathbf{q}$$

Az inverz mátrix neve *hajlékonysági mátrix*, jele \mathbf{F} :

$$\mathbf{x}_s = \mathbf{F} \cdot \mathbf{q}$$

$$\mathbf{F} = \mathbf{K}^{-1} \Leftrightarrow \mathbf{K} = \mathbf{F}^{-1}$$

Ha a \mathbf{q} tehervektor a j -edik egységvektor, akkor a jobb oldali művelet elvégzése után az \mathbf{F} mátrix j -edik oszlopát kapjuk. (Jelöljük ezt \mathbf{f}_j -vel.)

Az $\mathbf{x}_s = \mathbf{F} \cdot \mathbf{e}_j = \mathbf{f}_j$ egyensúlyi feltétel alapján ha csak a j -edik szabadságfokra hat egy egységterő, a többi szabadságfok pedig terheletlen, akkor az egyes szabadságfokok elmozdulását tartalmazó \mathbf{x}_s vektor elemei az \mathbf{f}_j vektor elemeivel lesznek azonosak.

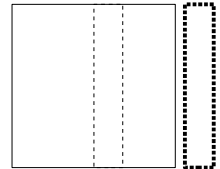
Használata:

A j -edik szabadságfokra működtetett egységterőből tudjuk számolni \mathbf{f}_j -t.

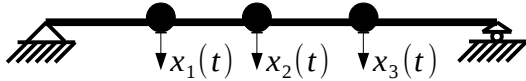
Az összes szabadságfokon végéig haladva megkapjuk az \mathbf{F} mátrixot.

A hajlékonysági mátrix *invertálásával* megkapjuk a merevségi mátrixot.

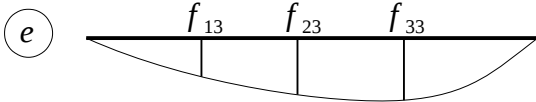
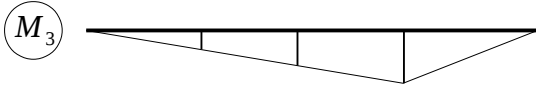
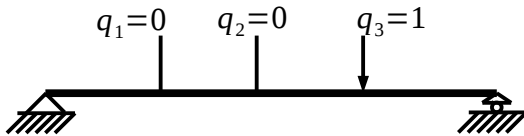
$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}$$

Többszabadságfokú rendszer rezgése – diszkrétizált szerkezet hajlékonysági mátrixa

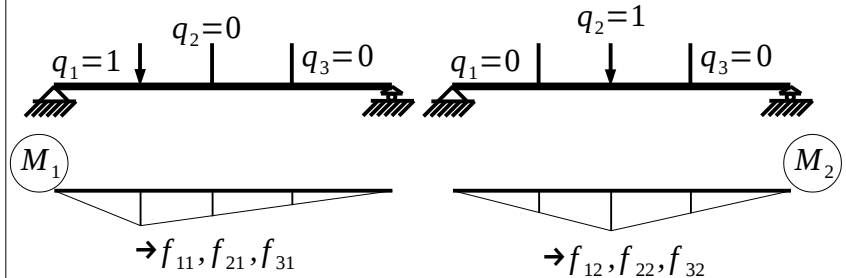

Példa: Számítás a jelentésből kiindulva a harmadik oszlop elemei

$$f_3 = \begin{bmatrix} f_{13} \\ f_{23} \\ f_{33} \end{bmatrix} \quad F = \begin{bmatrix} \dots & \dots & f_{13} \\ \dots & \dots & f_{23} \\ \dots & \dots & f_{33} \end{bmatrix}$$

A teljes mátrixhoz kell még a két másik szabadságfoknak megfelelő két eset:

Csak a szabadságfokok elmozdulására van szükség, nem a teljes elmozdult alakra. Egy-egy pont elmozdulását célszerű a *virtuális erők tételével* számolni.

Az ehhez szükséges virtuális erőrendszereket már felvettük.

Így aztán például: $f_{12} = \int_L \frac{M_1 M_2}{EI} dl$

Ebből az előállításból az is látszik, hogy F szimmetrikus

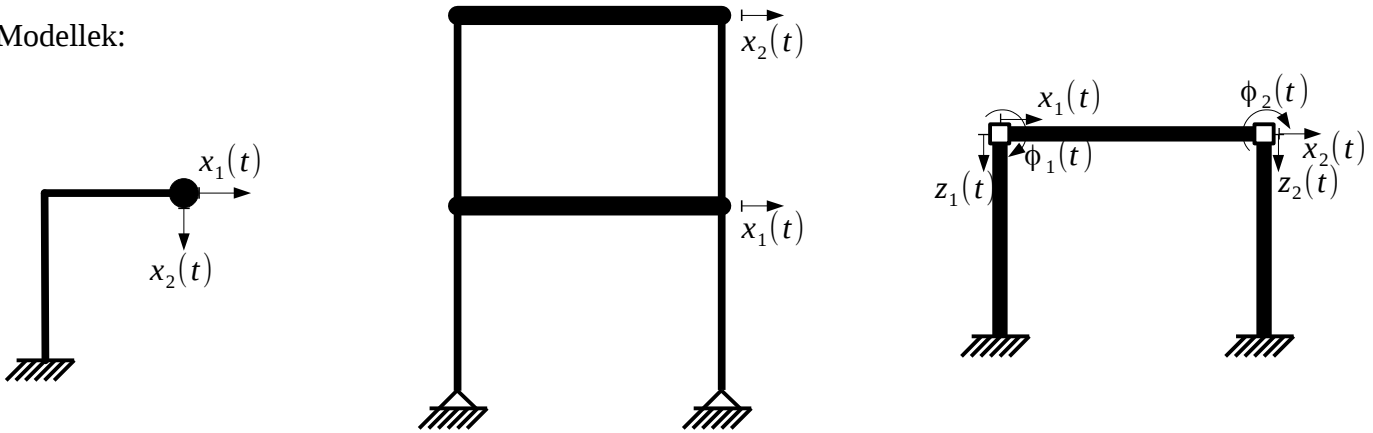
lesz, hiszen $f_{ij} = \int_L \frac{M_i M_j}{EI} dl = \int_L \frac{M_j M_i}{EI} dl = f_{ji}$

Végül F ismeretében $K = F^{-1}$

(és szimmetrikus mátrix inverze szimmetrikus)

Többszabadságfokú rendszer – modell, mátrix differenciálegyenlet

Modellek:

Mátrix-differenciálegyenlet:

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$$

- ha $\mathbf{q}(t) = \mathbf{0}$ → szabadrezgés $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{0}$ homogén DE
- ha $\mathbf{q}(t) \neq \mathbf{0}$ → gerjesztett rezgés $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$ inhomogén DE

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$$

Mátrix-differenciálegyenlet: $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{0}$ homogén mátrix-differenciálegyenlet

Keressük a megoldást a hely- (azaz a szabadságfok-) és időfüggés szétválasztásával:

$$\mathbf{x}(t) = \mathbf{v} (a \cos(\omega_0 t) + b \sin(\omega_0 t))$$

A gyorsulások vektora így: $\ddot{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{v} (-\omega_0^2 a \cos(\omega_0 t) - \omega_0^2 b \sin(\omega_0 t))$

Behelyettesítve:

$$\mathbf{M} \mathbf{v} (-\omega_0^2) (a \cos(\omega_0 t) + b \sin(\omega_0 t)) + \mathbf{K} \mathbf{v} (a \cos(\omega_0 t) + b \sin(\omega_0 t)) = \mathbf{0}$$

Megjegyzések: $(a \cos(\omega_0 t) + b \sin(\omega_0 t)) = 0$ triviális megoldást jelentene

A mátrix-vektor-szorításoknál a skalárral szorzás sorrendje tetszőleges

Az időfüggő taggal leosztva: $-\omega_0^2 \mathbf{M} \mathbf{v} + \mathbf{K} \mathbf{v} = \mathbf{0}$

$$(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}) \mathbf{v} = \mathbf{0} \quad \text{homogén lineáris egyenletrendszer}$$

Ezt hívják *általánosított sajátértékfeladat* nak is.

Másik formája: $\mathbf{K} \mathbf{v} = \omega_0^2 \mathbf{M} \mathbf{v}$

A szokványos sajátérték-feladat:

$$\mathbf{A} \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}, \text{ vagy } (\mathbf{A} - \lambda \mathbf{E}) \mathbf{v} = \mathbf{0} \text{ alakú.}$$

Az általánosítás miatt az \mathbf{E} egységmátrix helyére az \mathbf{M} tömegmátrix került.

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – az általánosított sajátértékfeladat I.

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{0}$$

$(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}) \mathbf{v} = \mathbf{0}$ homogén lineáris egyenletrendszer megoldásai:
triviális megoldás: $\mathbf{v} = \mathbf{0} \rightarrow$ minket nem érdekel
nemtriviális megoldás akkor létezik, ha az együttthatómátrix:

sorai lineárisan összefüggők
szinguláris
determinánsa nulla

} ez a három feltétel ugyanazt jelenti!

Ha létezik nemtriviális megoldás, akkor végtelen sok létezik, hiszen tetszőleges α skalárral az $\alpha \mathbf{v}$ vektor is megoldás lesz: $(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M})(\alpha \mathbf{v}) = (\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}) \mathbf{v} \alpha = \mathbf{0} \alpha = \mathbf{0}$

A determinánsra vonatkozó feltétel: $|\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}| = 0$

Ez kifejtve ω_0^2 -re egy N -edfokú polinomegyenlet: $\alpha_N \omega_0^{2N} + \alpha_{N-1} \omega_0^{2N-2} + \dots + \alpha_1 \omega_0^2 + \alpha_0 = 0$

Ennek ω_0^2 -re tipikusan N megoldása van.

A pozitív ω_0 gyökök:

$$\omega_{0,1} \leq \omega_{0,2} \leq \omega_{0,3} \leq \dots \leq \omega_{0,N}$$

(Az egyenlőség többszörös gyökök esetén áll fenn, a továbbiakban feltételezzük, hogy ilyen nem fordul elő.)

Ezek a rendszer *sajátkörfrekvenciái*:

N szabadságfok esetén N darab van.

mindegyikhez másik \mathbf{v} sajátvektor tartozik $\rightarrow \mathbf{v}_i$

mindegyikhez rendelhető egy periódusidő is: $T_{0,1} = \frac{2\pi}{\omega_{0,1}} \geq T_{0,2} = \frac{2\pi}{\omega_{0,2}} \geq T_{0,3} = \frac{2\pi}{\omega_{0,3}} \geq \dots \geq T_{0,N} = \frac{2\pi}{\omega_{0,N}}$

A legfontosabb ezek közül: $\omega_{0,1}$ alap-sajátkörfrekvencia, $T_{0,1}$ alap-periódusidő

Sajátkörfrekvenciák számítása

Példa 1:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 12 & 0 \\ 0 & 8 \end{bmatrix} \text{ t}, \mathbf{K} = \begin{bmatrix} 200 & -80 \\ -80 & 400 \end{bmatrix} \text{ kN/m} \rightarrow \det(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}) = \begin{vmatrix} 200 - 12\omega_0^2 & -80 - 0\omega_0^2 \\ -80 - 0\omega_0^2 & 400 - 8\omega_0^2 \end{vmatrix} = 0$$

A determináns kifejtése: $(200 - 12\omega_0^2)(400 - 8\omega_0^2) - (-80)(-80) = 0$

$$80000 - 6400\omega_0^2 + 96\omega_0^4 - 6400 = 0 \rightarrow \omega_{0,12}^2 = \frac{6400 \pm \sqrt{6400^2 - 4 \cdot 96 \cdot 73600}}{(2 \cdot 96)} = \begin{cases} 14,77 & \omega_{0,1} = 3,844 \text{ rad/s} \\ 51,89 & \omega_{0,2} = 7,204 \text{ rad/s} \end{cases}$$

Példa 2:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 12 & 0 & 0 \\ 0 & 8 & 0 \\ 0 & 0 & 12 \end{bmatrix} \text{ t}, \mathbf{K} = \begin{bmatrix} 200 & -120 & 0 \\ -120 & 200 & -80 \\ 0 & -80 & 400 \end{bmatrix} \text{ kN/m} \rightarrow \begin{vmatrix} 200 - 12\omega_0^2 & -120 - 0\omega_0^2 & 0 - 0\omega_0^2 \\ -120 - 0\omega_0^2 & 200 - 8\omega_0^2 & -80 - 0\omega_0^2 \\ 0 - 0\omega_0^2 & -80 - 0\omega_0^2 & 400 - 12\omega_0^2 \end{vmatrix} = 0$$

A determináns kifejtése:

$$(200 - 12\omega_0^2)(200 - 8\omega_0^2)(400 - 12\omega_0^2) - (200 - 12\omega_0^2)(-80)(-80) - (-120)(-120)(400 - 12\omega_0^2) = 0$$

$$-1152\omega_0^6 + 86400\omega_0^4 - 1830400\omega_0^2 + 8960000 = 0 \quad \omega_{0,123}^2 = \begin{cases} 6,982 & \omega_{0,1} = 2,642 \text{ rad/s} \\ 27,48 & \omega_{0,2} = 5,242 \text{ rad/s} \\ 40,54 & \omega_{0,3} = 6,367 \text{ rad/s} \end{cases}$$

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – az általánosított sajátértékfeladat II.

$$\left(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}\right) \mathbf{v} = \mathbf{0}$$

$\omega_{0,i}$ ismeretében \mathbf{v}_i elemei számítandók:

$$\left(\mathbf{K} - \omega_{0,i}^2 \mathbf{M}\right) \mathbf{v}_i = \mathbf{0}$$

Ugyan N egyenlet van és N ismeretlen, de az egyenletek nem függetlenek, ezért a megoldás nem egyértelmű.

Ha létezik egy megoldás, akkor végtelen sok létezik, hiszen tetszőleges α

skalárral az $\alpha \mathbf{v}_i$ vektor is megoldás lesz: $\left(\mathbf{K} - \omega_{0,i}^2 \mathbf{M}\right) (\alpha \mathbf{v}_i) = \left(\mathbf{K} - \omega_{0,i}^2 \mathbf{M}\right) \mathbf{v}_i \alpha = \mathbf{0} \alpha = \mathbf{0}$

Tegyük egyértelművé a megoldást! Lehetőségek:

- (1) Legyen az egyik elem 1. \rightarrow kézi számításnál ebből könnyű kiindulni
- (2) Legyen a legnagyobb elem 1. \rightarrow gépi számításnál iteratív módszerek vezetnek ilyen eredményre
- (3) Legyen a vektor hossza 1 (ún. L^2 -norma). $\rightarrow \mathbf{v}_i^T \mathbf{v}_i = 1 \rightarrow$ nemlineáris egyenletrendszer
- (4) Legyen a vektor a tömegmátrixra normált. $\rightarrow \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i = 1 \rightarrow$ nemlineáris egyenletrendszer

A célszerű eljárás két lépésből áll:

- Először egy általános sajátvektort számítunk: $\tilde{\mathbf{v}}_i$

- Majd ezt normáljuk egy α_i skalárszorzóval: $\mathbf{v}_i = \alpha_i \tilde{\mathbf{v}}_i$, ahol $1 = \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i = \alpha_i^2 \tilde{\mathbf{v}}_i^T \mathbf{M} \tilde{\mathbf{v}}_i \rightarrow \alpha_i = \frac{1}{\sqrt{\tilde{\mathbf{v}}_i^T \mathbf{M} \tilde{\mathbf{v}}_i}}$

Sajátvektorok számítása, normálása

Példa 1 első sajátvektora:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 12 & 0 \\ 0 & 8 \end{bmatrix} \text{t}, \mathbf{K} = \begin{bmatrix} 200 & -80 \\ -80 & 400 \end{bmatrix} \text{kN/m}, \omega_{0,1} = 3,844 \text{ rad/s} \rightarrow \begin{bmatrix} 200 - 12 \cdot 3,844^2 & -80 \\ -80 & 400 - 8 \cdot 3,844^2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ c_1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$\text{első sorból: } 22,68 \cdot 1 - 80 c_1 = 0 \rightarrow c_1 = 0,2835$$

$$\text{második sorból ell.: } (-80) \cdot 1 + 281,7 \cdot 0,2835 \approx 0$$

$$\tilde{\mathbf{v}}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0,2835 \end{bmatrix} \text{ normálás: } \tilde{\mathbf{v}}_1^T \mathbf{M} \tilde{\mathbf{v}}_1 = [1 \quad 0,2835] \begin{bmatrix} 12 & 0 \\ 0 & 8 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 0,2835 \end{bmatrix} = 12,64 \rightarrow \mathbf{v}_1 = \frac{1}{\sqrt{12,64}} \begin{bmatrix} 1 \\ 0,2835 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0,2812 \\ 0,0797 \end{bmatrix}$$

Példa 2 harmadik sajátvektora:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 12 & 0 & 0 \\ 0 & 8 & 0 \\ 0 & 0 & 12 \end{bmatrix} \text{t}, \mathbf{K} = \begin{bmatrix} 200 & -120 & 0 \\ -120 & 200 & -80 \\ 0 & -80 & 400 \end{bmatrix} \text{kN/m}, \omega_{0,1} = 2,642 \text{ rad/s} \quad \begin{bmatrix} -286,5 & -120 & 0 \\ -120 & -124,3 & -80 \\ 0 & -80 & -86,46 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} c_2 \\ 1 \\ c_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$
$$\omega_{0,2} = 5,242 \text{ rad/s}$$
$$\omega_{0,3} = 6,367 \text{ rad/s}$$

$$\text{első sorból: } c_2 = -0,4188$$

$$\text{harmadik sorból: } c_3 = -0,9253$$

második sor ell.:

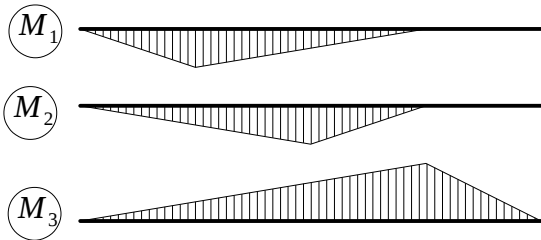
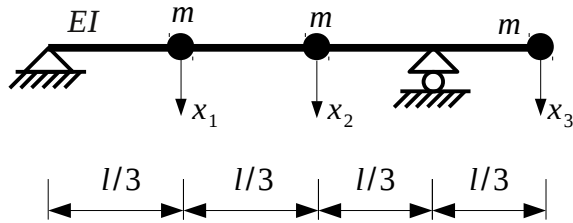
$$120 \cdot 0,4188 - 124,3 + 80 \cdot -0,9253 \approx 0$$

$$\tilde{\mathbf{v}}_3 = \begin{bmatrix} -0,4188 \\ 1 \\ -0,9253 \end{bmatrix} \text{ normálás: } \tilde{\mathbf{v}}_3^T \mathbf{M} \tilde{\mathbf{v}}_3 = 20,38 \rightarrow \mathbf{v}_3 = \frac{1}{\sqrt{20,38}} \begin{bmatrix} -0,4188 \\ 1 \\ -0,9253 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0,0928 \\ 0,2215 \\ -0,2050 \end{bmatrix}$$

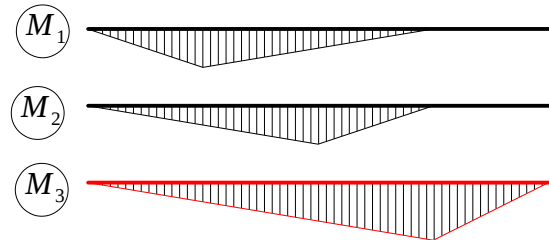
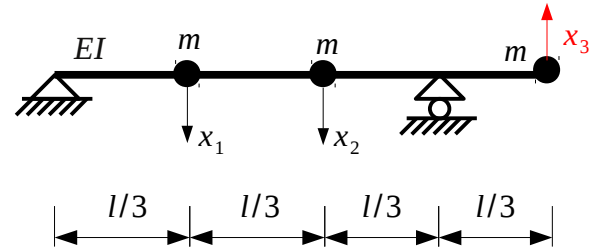
Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – szabadságfok iránya I.

Kéttámaszú gerenda, túlnyúló konzollal:

$l=6$ m támaszköz, $EI=5000$ kNm² hajlítómerevség, $m=2$ t redukált tömegek.

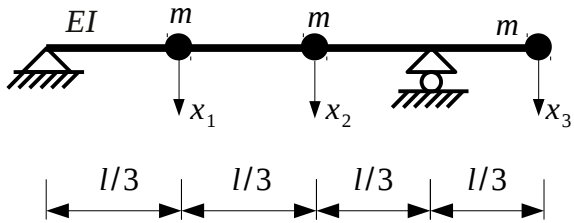

$$F = \frac{6^3}{5000} \frac{1}{486} \begin{bmatrix} 8 & 7 & -8 \\ 7 & 8 & -10 \\ -8 & -10 & 24 \end{bmatrix}$$

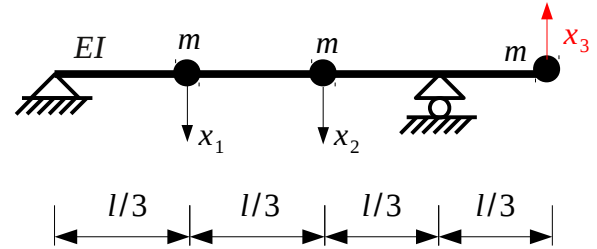

$$F = \frac{6^3}{5000} \frac{1}{486} \begin{bmatrix} 8 & 7 & 8 \\ 7 & 8 & 10 \\ 8 & 10 & 24 \end{bmatrix}$$

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – szabadságfok iránya II.

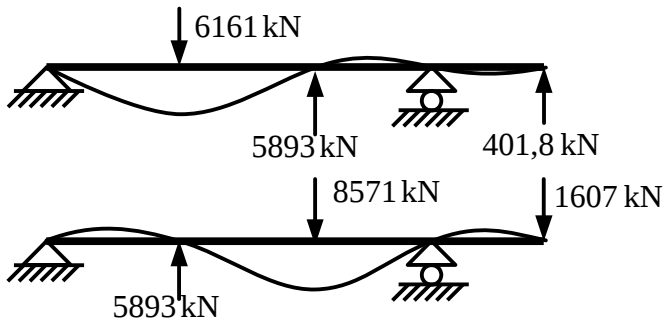
$$K = \begin{bmatrix} 6161 & -5893 & -401,8 \\ -5893 & 8571 & 1607 \\ -401,8 & 1607 & 1004 \end{bmatrix} \text{ kN/m} \quad M = \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix} \text{ t}$$

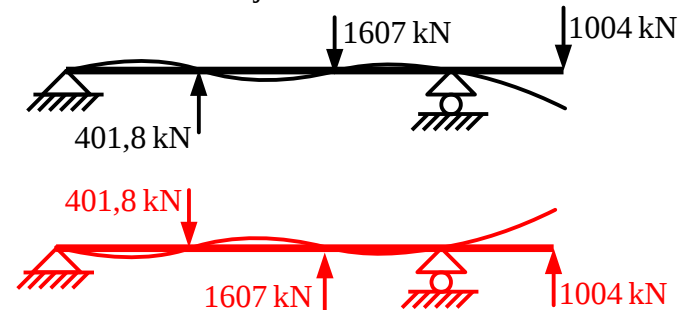
$$K = \begin{bmatrix} 6161 & -5893 & 401,8 \\ -5893 & 8571 & -1607 \\ 401,8 & -1607 & 1004 \end{bmatrix} \text{ kN/m}$$

Emlékeztető: Merevségi mátrix oszlopainak jelentése

Az első és a második oszlop ugyanazt a két fizikai erőrendszert jelenti:

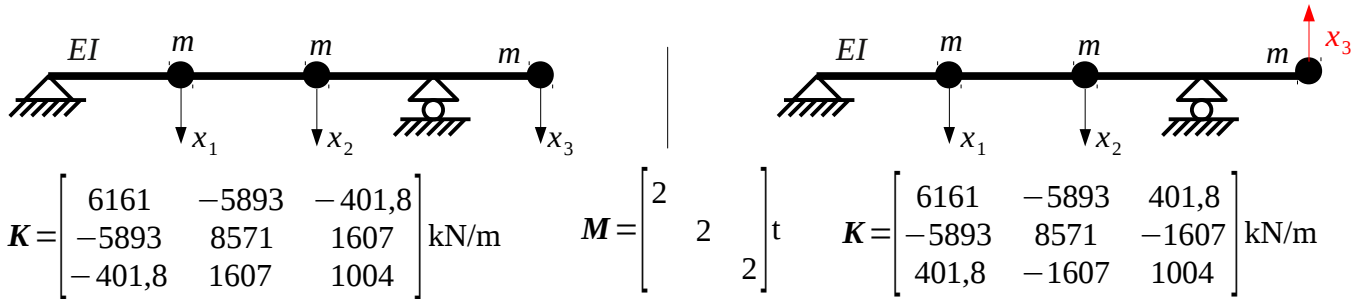

A harmadik oszlop éppen az ellentétes elmozdulást okozó erőrendszert jelenti:

A harmadik sorban a megváltozott előjelszabályt kell érvényesíteni.

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – szabadságfok iránya III.

Az általánosított sajátértékfeladat megoldásai:

A sajátkörfrekvenciák azonosak (hiszen a fizikai rendszer tulajdonságai):

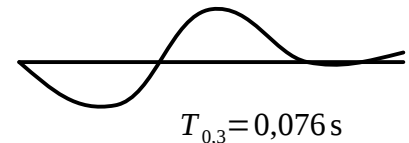
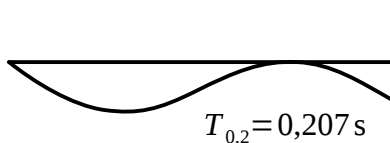
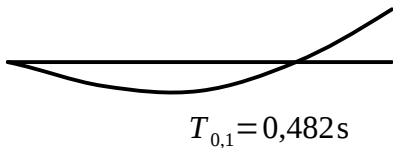
$$\omega_{0,1} = 13,05 \text{ rad/s}, \omega_{0,2} = 30,30 \text{ rad/s}, \omega_{0,3} = 82,34 \text{ rad/s}$$

A tömegmátrixra normált sajátvektorok: $\mathbf{V} = [\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \mathbf{v}_3]$

$$\mathbf{V} = \begin{bmatrix} 0,270 & 0,483 & 0,440 \\ 0,306 & 0,327 & -0,547 \\ -0,577 & 0,399 & -0,084 \end{bmatrix} \quad \left| \quad \mathbf{V} = \begin{bmatrix} 0,270 & 0,483 & 0,440 \\ 0,306 & 0,327 & -0,547 \\ 0,577 & -0,399 & 0,084 \end{bmatrix}$$

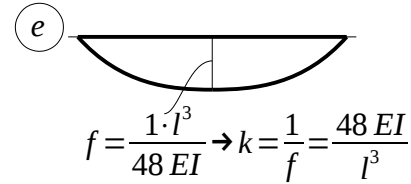
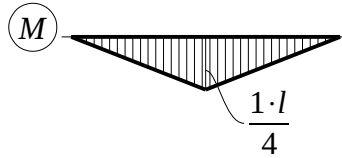
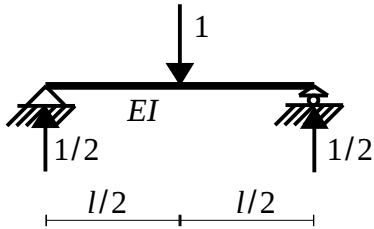
A megváltozott irányú szabadságfok esetén ellenkező előjelű.

A rezgésalakok fizikailag ugyanúgy néznek ki a két esetben:

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – diszkretizálás hatása I.

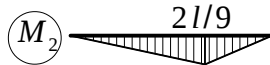
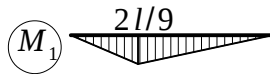
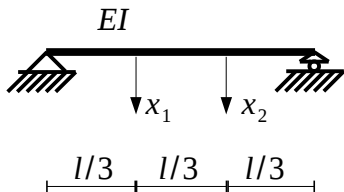
Kéttámaszú gerenda, l támaszköz, EI hajlítómerevség, μ fajlagos tömeg.
Egyszabadságfokú rendszerként (ismétlés):

$$m = \frac{\mu l/2}{2} + \frac{\mu l/2}{2} = \frac{\mu l}{2}$$

$$\omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}} = \sqrt{96} \sqrt{\frac{EI}{\mu l^4}} = 9,798 \sqrt{\frac{EI}{m_{tot} l^3}}$$

$N=2$:

$$F = \frac{l^3}{EI} \begin{bmatrix} 4/243 & 3,5/243 \\ 3,5/243 & 4/243 \end{bmatrix}$$

$$K = \frac{EI}{l^3} \begin{bmatrix} 259,2 & -226,8 \\ -226,8 & 259,2 \end{bmatrix}$$

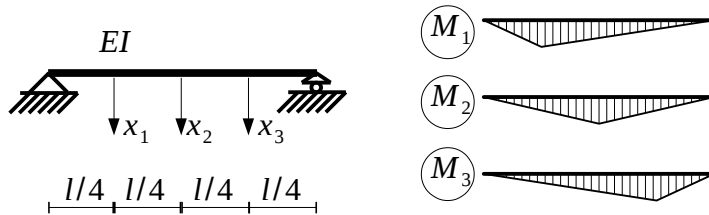
$$M = \frac{m_{tot}}{3} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\Omega = \sqrt{\frac{EI}{m_{tot} l^3}} \begin{bmatrix} 9,859 & \\ & 38,184 \end{bmatrix}$$

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – diszkretizálás hatása II.

Kéttámaszú gerenda, l támaszköz, EI hajlítómerevség, μ fajlagos tömeg.

$N=3$:

$$F = \frac{l^3}{EI} \frac{1}{768} \begin{bmatrix} 9 & 11 & 6 \\ 11 & 16 & 11 \\ 6 & 11 & 9 \end{bmatrix} \quad K = \frac{EI}{l^3} \begin{bmatrix} 630,9 & -603,4 & 246,9 \\ -603,4 & 877,7 & -603,4 \\ 246,9 & -603,4 & 630,9 \end{bmatrix}$$

$$M = \frac{m_{tot}}{4} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \Omega = \sqrt{\frac{EI}{m_{tot} l^3}} \begin{bmatrix} 9,867 & & \\ & 39,19 & \\ & & 83,21 \end{bmatrix}$$

$N=4$:

$$\Omega = \sqrt{\frac{EI}{m_{tot} l^3}} \begin{bmatrix} 9,870 & & & \\ & 39,48 & & \\ & & 88,83 & \\ & & & 157,9 \end{bmatrix}$$

A folytonos gerenda megoldása:

$$\omega_{0,j} = j^2 \pi^2 \sqrt{\frac{EI}{m_{tot} l^3}} \text{ lenne.}$$

Ezt két irányból közelítjük:

- a szakaszok tömegének felezésével és a diagonalizálással
- a merevség (és így a rezgésalak) statikus alakjával

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – a sajátvektorok jellemzői I.

$$(K - \omega_{0,i}^2 M) \mathbf{v}_i = \mathbf{0}$$

$\omega_{0,i}$ ismeretében \mathbf{v}_i a tömegmátrixra normált sajátvektor

Ekkor: $K \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 M \mathbf{v}_i$ amit balról szorozzunk meg \mathbf{v}_i^T -vel:

$\mathbf{v}_i^T K \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_i^T M \mathbf{v}_i$ A tömegmátrixra normáltság miatt a jobb oldalon a vektor-mátrix-vektor-szorzat értéke 1, amiből:

$$\mathbf{v}_i^T K \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2$$

$\omega_{0,i} \neq \omega_{0,j}$ ismeretében \mathbf{v}_i és \mathbf{v}_j tömegmátrixra normált sajátvektorok ismertek

Ekkor: $K \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 M \mathbf{v}_i$ és $K \mathbf{v}_j = \omega_{0,j}^2 M \mathbf{v}_j$. Szorozzuk meg balról az első egyenlet \mathbf{v}_j^T -tal, a másodikat \mathbf{v}_i^T -tal:

$$\mathbf{v}_j^T K \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_j^T M \mathbf{v}_i$$

$$\mathbf{v}_i^T K \mathbf{v}_j = \omega_{0,j}^2 \mathbf{v}_i^T M \mathbf{v}_j$$

K és M szimmetrikus, így $\mathbf{v}_j^T K \mathbf{v}_i = \mathbf{v}_i^T K \mathbf{v}_j$ és $\mathbf{v}_j^T M \mathbf{v}_i = \mathbf{v}_i^T M \mathbf{v}_j \rightarrow$

$$\mathbf{v}_j^T K \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_j^T M \mathbf{v}_i$$
$$\mathbf{v}_i^T K \mathbf{v}_j = \omega_{0,j}^2 \mathbf{v}_i^T M \mathbf{v}_j$$

Kivonva egymásból a két egyenletet:

$$\mathbf{v}_j^T K \mathbf{v}_i - \mathbf{v}_i^T K \mathbf{v}_j = \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_j^T M \mathbf{v}_i - \omega_{0,j}^2 \mathbf{v}_i^T M \mathbf{v}_j$$

$0 = (\omega_{0,i}^2 - \omega_{0,j}^2) \mathbf{v}_j^T M \mathbf{v}_i$ Mivel a zárójelben levő kifejezés nem lehet nulla, így

$$\mathbf{v}_j^T M \mathbf{v}_i = 0$$

Más szóval: a sajátvektorok a tömegmátrixra ortogonálisak.

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – a sajátvektorok jellemzői II.

$\omega_{0,i} \neq \omega_{0,j}$ ismeretében \mathbf{v}_i és \mathbf{v}_j tömegmátrixra normált sajátvektorok ismertek

$$\left(\mathbf{K} - \omega_{0,i}^2 \mathbf{M}\right) \mathbf{v}_i = \mathbf{0}$$

Az előzővel azonos lépésekből:

$$\begin{aligned} \mathbf{v}_j^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i &= \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i \\ \mathbf{v}_j^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i &= \omega_{0,j}^2 \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i \end{aligned}$$

Kivonva az első egyenlet $\omega_{0,j}^2$ -szereséből a második egyenlet $\omega_{0,i}^2$ -szeresét:

$$\begin{aligned} \omega_{0,j}^2 \mathbf{v}_j^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i - \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_j^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i &= \omega_{0,j}^2 \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i - \omega_{0,i}^2 \omega_{0,j}^2 \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i \\ \left(\omega_{0,j}^2 - \omega_{0,i}^2\right) \mathbf{v}_j^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i &= 0 \end{aligned}$$

Mivel a zárójelben levő kifejezés nem lehet nulla, így

$$\mathbf{v}_j^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i = 0$$

Más szóval: a sajátvektorok a *merevségimátrixra ortogonálisak*.

E négy tulajdonság rövidebben is kifejezhető:

$$\begin{aligned} \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_j &= \delta_{ij} \\ \mathbf{v}_i^T \mathbf{K} \mathbf{v}_j &= \omega_{0,i}^2 \delta_{ij} \end{aligned}, \text{ ahol } \delta_{ij} \text{ az ún. } \textit{Kroenecker-delta} \text{ szimbólum: } \delta_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{ha } i = j \\ 0 & \text{ha } i \neq j \end{cases}$$

Ha a sajátvektorokat a $\mathbf{V} = [\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N]$ mátrixba gyűjtjük, akkor:

$$\mathbf{V}^T \mathbf{M} \mathbf{V} = \mathbf{E} \text{ és } \mathbf{V}^T \mathbf{K} \mathbf{V} = \mathbf{\Omega}^2$$

Itt a diagonál $\mathbf{\Omega}$ mátrix alakja: $\mathbf{\Omega} = (\omega_{0,1}, \omega_{0,2}, \dots, \omega_{0,N})$, neve *spektrálmátrix*.

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – általános megoldás

A $M \ddot{\mathbf{x}}(t) + K \mathbf{x}(t) = \mathbf{0}$ mátrix-differenciálegyenlet megoldását $\mathbf{x}(t) = \mathbf{v} (a \cos(\omega_0 t) + b \sin(\omega_0 t))$ alakban kerestük.

Mivel több megoldást kaptunk, a teljes megoldás ezek kombinációja:

$$\mathbf{x}(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i (a_i \cos(\omega_{0,i} t) + b_i \sin(\omega_{0,i} t))$$

Az i -edik sajátkörfrekvenciának megfelelő harmonikus függvény szerint a \mathbf{v}_i vektor elemei által meghatározott arányban, ilyen alakkal mozognak a szabadságfokok.

A sajátvektorokat ezért *sajátrezgésalak* nak, rezgés *mód* oknak is hívjuk.

Modálanalízis során az elmozdulásokat az egyes módok lineáris kombinációjaként állítjuk elő:

$$\mathbf{x}(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i y_i(t)$$

Itt $y_i(t)$ az i -edik modális elmozdulás. Mátrixos alakban: $\mathbf{x}(t) = \mathbf{V} \mathbf{y}(t)$.

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – kezdeti feltételek

A szabadrezgés általános megoldása tehát: $\mathbf{x}(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i (a_i \cos(\omega_{0,i} t) + b_i \sin(\omega_{0,i} t))$

Az általános megoldás $2N$ paramétert tartalmaz (a_i, b_i) , ezeket a kezdeti feltételek alapján kell meghatározni.

A kezdeti időpontban ismert a szabadságfokok helyzete és sebessége:
Pl. $t=0$ pillanatban $\mathbf{x}(0) = \mathbf{x}_0$ és $\dot{\mathbf{x}}(0) = \mathbf{v}_0$
Ez pontosan $2N$ egyenlet a $2N$ ismeretlenhez.

$$\dot{\mathbf{x}}(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \omega_{0,i} (-a_i \sin(\omega_{0,i} t) + b_i \cos(\omega_{0,i} t))$$
$$\sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i a_i = \mathbf{x}_0 \quad \text{és} \quad \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \omega_{0,i} b_i = \mathbf{v}_0$$

Kezdeti feltételek modálanalízissel:

Szorozzuk be a kezdeti feltételek egyenleteit balról $\mathbf{v}_j^T \mathbf{M}$ -mel:

$$\sum_{i=1}^N \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i a_i = \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{x}_0 \quad \text{és} \quad \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i \omega_{0,i} b_i = \mathbf{v}_j^T \mathbf{M} \mathbf{v}_0$$

A sajátvektorok tömegmátrixra való ortogonalitása miatt az összegzésből csak a $j=i$ esetben lesz 0-tól különböző tag, így:

$$\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i a_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{x}_0 \quad \text{és} \quad \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i \omega_{0,i} b_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_0$$

A sajátvektorok tömegmátrixra normálása miatt

$$\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i = 1, \quad \text{így: } a_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{x}_0 \quad \text{és} \quad b_i = \frac{\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_0}{\omega_{0,i}}$$

$$\mathbf{x}(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \left(\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{x}_0 \cos(\omega_{0,i} t) + \frac{\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_0}{\omega_{0,i}} \sin(\omega_{0,i} t) \right)$$

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – ÁSÉF közelítő megoldás

$$(K - \omega_{0,i}^2 M) \mathbf{v}_i = \mathbf{0}$$

Def.: *Rayleigh*-hányados:

Egy tömegmátrixával és merevségi mátrixával adott N szabadságfokú rendszer esetén egy N elemű \mathbf{v} vektor Rayleigh-hányadosát az alábbi képlettel számítjuk:

$$R(\mathbf{v}) = \frac{\mathbf{v}^T \mathbf{K} \mathbf{v}}{\mathbf{v}^T \mathbf{M} \mathbf{v}}$$

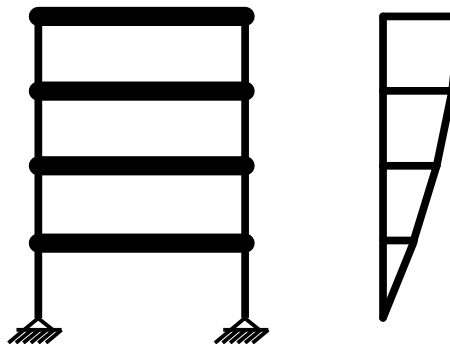
Korábban láttuk, hogy sajátvektorok esetén: $\mathbf{v}_i^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i$, azaz az i -edik sajátvektor Rayleigh-hányadosa az i -edik sajátkörfrekvencia négyzete:

$$R(\mathbf{v}_i) = \frac{\mathbf{v}_i^T \mathbf{K} \mathbf{v}_i}{\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i} = \omega_{0,i}^2$$

Minden egyéb \mathbf{v} vektor esetén: $\omega_{0,1}^2 < R(\mathbf{v}) < \omega_{0,N}^2$

Az első rezgésalak becslésével az alap sajátkörfrekvencia is becsülhető. A becslés során a szabadságfokok elmozdulásainak rögzítése kinematikai kényszert jelent, ami merevbbé teszi a számolt szerkezetet a ténylegesnél. Ezért is lesz az így kapott sajátkörfrekvencia nagyobb a tényleges legkisebbnél.

Segíthet a becsült alak felvételében, ha ismert a szerkezet helyettesítő kontinuum-modellje és a kontinuum rezgésalakja.

Általánosított sajátértékfeladat – egyéb megoldási módszerek

$$K \mathbf{v} = \omega_0^2 M \mathbf{v}$$

Ha K nem szinguláris (úgy illik):

- létezik K^{-1} ,
- skalárral oszthatjuk az egyenlet mindkét oldalát.

$$\frac{1}{\omega_0^2} \mathbf{v} = K^{-1} M \mathbf{v}$$

- Ez már egy egyszerű sajátértékfeladat ($A \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$)
- Az együtthatómátrix általában nem szimmetrikus.
- K invertálása időigényes

A megoldás végül ugyanaz kell legyen.

Ha M nem szinguláris:

- létezik M^{-1} ,

$$M^{-1} K \mathbf{v} = \omega_0^2 \mathbf{v}$$

- Ez már egy egyszerű sajátértékfeladat ($A \mathbf{v} = \lambda \mathbf{v}$)
- Az együtthatómátrix általában nem szimmetrikus.
- Ha M diagonálmátrix, akkor könnyű invertálni.

A megoldás végül ugyanaz kell legyen.

Az egyszerű sajátértékfeladat iteratív úton is megoldható:

Az $A A A \dots A A A \mathbf{v}$ szorzat többnyire a legnagyobb sajátérték sajátvektorához tart. Kivéve, ha a kezdeti vektor arra merőleges, akkor a következő legnagyobbéhoz.

A $\frac{1}{\omega_0^2} \mathbf{v} = K^{-1} M \mathbf{v}$ típusú felírásnál ez használható $\left(\text{legnagyobb } \frac{1}{\omega_0^2} \rightarrow \text{legkisebb } \omega_0^2 \rightarrow \omega_{0,1} \right)$.

Általánosított sajátértékfeladat – egybeeső sajátkörfrekvenciák

$$\mathbf{K} \mathbf{v} = \omega_0^2 \mathbf{M} \mathbf{v}$$

Mi van akkor, ha a $\det(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}) = 0$ egyenletnek ω_0^2 -re többszörös gyöke van?

A sajátvektor általában egy irányt (egyetlen dimenziót) jelöl ki az N dimenziós térben.

A többszörös gyök esetén a sajátvektor egy annyi dimenziós altérben van, mint a gyök multiplicitása.

Ebben az altérben is egyértelművé tehetjük a bázist. Hogyan tegyünk?

Legyenek az altérben felvett bázisok kölcsönösen ortogonálisak a tömegmátrixra.

Így a modálanalízisnél már külön kezelhetjük ezeket a módokat (igaz, azonos lesz a sajátkörfrekvenciájuk).

Azaz ha $\omega_{0,i}$ egy k -szoros gyök, akkor:

$$\omega_{0,i} = \omega_{0,i+1} = \omega_{0,i+2} = \dots = \omega_{0,i+k-1}$$

$$\mathbf{v}_{i+j}^T \mathbf{M} \mathbf{v}_{i+l} = \delta_{j,l} \quad j=0,1,\dots,k-1 \quad l=0,1,\dots,k-1$$

$$\mathbf{v}_{i+j}^T \mathbf{K} \mathbf{v}_{i+l} = \delta_{j,l} \omega_{0,i}^2$$

A többi rezgésalakra természetesen szintén ortogonálisak ezek az alakok.

Általánosított sajátértékfeladat – közel egybeeső sajátkőrfrekvenciák

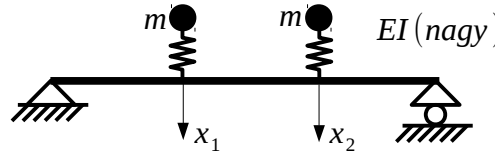
$$\mathbf{K} \mathbf{v} = \omega_0^2 \mathbf{M} \mathbf{v}$$

Vizsgáljunk egy olyan szerkezetet, amelynél a merevségi mátrix struktúrája: $\mathbf{K} = \begin{bmatrix} k & \varepsilon \\ \varepsilon & k \end{bmatrix}$, $|\varepsilon| \ll k$

Példák:

Közös merev alapra helyezett gépek

Merev gerendára függesztett ingák

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} m & 0 \\ 0 & m \end{bmatrix}$$

$$\det(\mathbf{K} - \omega_0^2 \mathbf{M}) = 0 \rightarrow (k - \omega_0^2 m)^2 - \varepsilon^2 = 0$$

$$\omega_{0,12}^2 = \frac{2km \pm \sqrt{4k^2 m^2 - 4m^2(k^2 - \varepsilon^2)}}{2m^2} = \frac{k}{m} \pm \frac{\varepsilon}{m} \rightarrow$$

$$\omega_{0,1} = \sqrt{\frac{k}{m}} - \varepsilon_1 = \omega_0 - \varepsilon_1$$

$$\omega_{0,2} = \sqrt{\frac{k}{m}} + \varepsilon_2 = \omega_0 + \varepsilon_2$$

ahol $\varepsilon_1 \ll \omega_0$ és $\varepsilon_2 \ll \omega_0$

$$\text{A sajátvektorok: } \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} 1/\sqrt{2m} \\ 1/\sqrt{2m} \end{bmatrix}, \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} 1/\sqrt{2m} \\ -1/\sqrt{2m} \end{bmatrix},$$

$$\text{Szabadrezgés, ha } \mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}: \quad \mathbf{x}(t) = \mathbf{v}_1 \mathbf{v}_1^T \mathbf{M} \mathbf{x}_0 \cos(\omega_{0,1} t) + \mathbf{v}_2 \mathbf{v}_2^T \mathbf{M} \mathbf{x}_0 \cos(\omega_{0,2} t)$$

Mindkét szf. rezgése egy $(\omega_0 - \varepsilon_1)$ és egy $(\omega_0 + \varepsilon_2)$ körfrekvenciájú rezgés összege.

Közeli frekvenciájú rezgések összege \rightarrow lebegés.

Mit tanultunk eddig?

Többszabadságfokú rendszer mechanikai rezgései:

modell

mátrixok (tömeg-, merevségi, hajlékonysági)

Mozgás mátrix-differenciálegyenlete

Szabadrezgés:

sajátkörfrekvenciák

sajátvektorok

Mi következik?

Gerjesztett rezgések

harmonikus gerjesztőerő

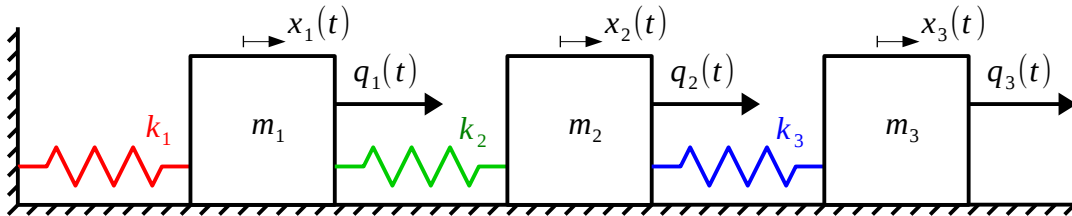
általános gerjesztőerő

támaszrezgés

földrengésvizsgálat

Többszabadságfokú rendszer rezgése – modell, mozgásegyenlet

Modell

Mátrix-differenciálegyenlet: $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$

Ha a tehervektor valamennyi eleme azonos harmonikus függvény szerint írható fel, pl.:

$$\mathbf{q}(t) = \begin{bmatrix} q_{1,0} \cos(\omega t) \\ q_{2,0} \cos(\omega t) \\ \vdots \\ q_{N,0} \cos(\omega t) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} q_{1,0} \\ q_{2,0} \\ \vdots \\ q_{N,0} \end{bmatrix} \cos(\omega t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

Akkor a mozgásegyenlet egyszerűsödik: $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$

Megjegyzések:

A terheletlen szf. esetén $q_{i,0} = 0$, azaz harmonikusnak tekinthető bármilyen időfüggéssel.

A harmonikus függvény szokás szerint lehet bármi: $\sin(\omega t)$, $\cos(\omega t)$, $\cos(\omega t - \phi_0)$, stb., de mindegyik szabadságfok esetén ugyanaz.

Harmonikus erővel gerjesztett többszabadságfokú rendszer– direkt megoldás I.

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

Keressük a megoldást harmonikus alakban:

$$\mathbf{x}_g(t) = \mathbf{x}_{g0} \cos(\omega t)$$

inhomogén lineáris
differenciálegyenlet-rendszer

A feltételezett megoldás második deriváltja: $\ddot{\mathbf{x}}_g(t) = \mathbf{x}_{g0}(-\omega^2) \cos(\omega t)$

Behelyettesítve a differenciálegyenletbe:

$$\mathbf{M} \mathbf{x}_{g0}(-\omega^2) \cos(\omega t) + \mathbf{K} \mathbf{x}_{g0} \cos(\omega t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

$$\mathbf{M} \mathbf{x}_{g0}(-\omega^2) + \mathbf{K} \mathbf{x}_{g0} = \mathbf{q}_0$$

$$(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M}) \mathbf{x}_{g0} = \mathbf{q}_0 \quad \text{inhomogén lineáris egyenletrendszer}$$

A lineáris egyenletrendszer megoldása:

- ha létezik az együtthatómátrix inverze, akkor szorozzuk be vele balról:

$$(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M}) \mathbf{x}_{g0} = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \quad \rightarrow \quad \mathbf{x}_{g0} = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0$$

Mikor létezik az inverz?

nem szinguláris
determinánsa nem 0
sorai lin. függetlenek

} $\rightarrow \omega$ nem a rendszer sajátkörfrekvenciája

Harmonikus erővel gerjesztett többszabadságfokú rendszer– direkt megoldás II.

$$(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M}) \mathbf{x}_{g0} = \mathbf{q}_0 \quad \text{Ha } \omega \neq \omega_{0,i}: \rightarrow \quad \mathbf{x}_{g0} = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0$$

Mi van akkor, ha $\omega = \omega_{i,0}$?

A megoldás létének feltétele: $\mathcal{Q}(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M}) = \mathcal{Q}(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M} | \mathbf{q}_0)$ (az együtthatómátrix rangja a tehervektorral kiegészítve nem változik.)

Nincs megoldás, ha: $\mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0 \neq 0$

(ilyenkor *rezonancia* alakul ki az i -edik alakkal)

Van megoldás, ha: $\mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0 = 0$

A tehervektor nem befolyásolja a rezonáns rezgésalakot.

A kialakuló rezgés ortogonális erre az alakra.

Tipikus esetben a megoldás: $\mathbf{x}_g(t) = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$

A teljes megoldáshoz most is hozzájönne még a homogén egyenlet általános megoldása:

$$\mathbf{x}(t) = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \cos(\omega t) + \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i (a_i \cos(\omega_{0,i} t) + b_i \sin(\omega_{0,i} t))$$

A szabadrezgéses rész idővel lecsillapodna, a maradék $\mathbf{x}_g(t)$ az állandósult rezgésrész.

Harmonikus erővel gerjesztett többszabadságfokú rendszer– modálanalízis I.

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

Tegyük fel, hogy már megoldottuk az általánosított sajátértékfeladatot, azaz ismertek a sajátkörfrekvenciák ($\omega_{0,i}$) és a tömegmátrixra normált sajátvektorok (\mathbf{v}_i).

Keressük az $\mathbf{x}_g(t)$ megoldást a sajátvektorok lineáris kombinációjaként:

$$\mathbf{x}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i y_{g,i}(t) = \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t) \quad \text{ahol } y_{g,i}(t) \text{ az } i\text{-edik modális koordináta}$$

(gerjesztés miatti)

Mivel a sajátvektorok időfüggetlenek, így az idő szerinti második derivált:

$$\ddot{\mathbf{x}}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \ddot{y}_{g,i}(t) = \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}_g(t)$$

Behelyettesítve a mátrix-differenciálegyenletbe: $\mathbf{M} \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{K} \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$

Szorozzuk be mindkét oldalt balról \mathbf{V}^T -vel: $\mathbf{V}^T \mathbf{M} \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{V}^T \mathbf{K} \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t) = \mathbf{V}^T \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$

A sajátvektorok ortogonalitása és normálása miatt: $\mathbf{E} \ddot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{\Omega}^2 \mathbf{y}_g(t) = \mathbf{V}^T \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$

Ennek az i -edik sorában: $\ddot{y}_{g,i}(t) + \omega_{0,i}^2 y_{g,i}(t) = f_i \cos(\omega t)$

ahol $f_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0$
a tehervektor vetülete
a rezgésalakra

A differenciálegyenlet-rendszer szétesik N darab közönséges differenciálegyenletté.

Harmonikus erővel gerjesztett többszabadságfokú rendszer– modálanalízis II.

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

Az i -edik közönséges differenciálegyenlet: $\ddot{y}_{g,i}(t) + \omega_{0,i}^2 y_{g,i}(t) = f_i \cos(\omega t)$

$$\mathbf{x}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i y_{g,i}(t)$$

Egy egységnyi tömegű ($m=1$), $\omega_{0,i}^2$ merevségű ($k=\omega_{0,i}^2$) egyszabadságfokú rendszer differenciálegyenlete, amit az f_i amplitúdójú harmonikus erő gerjeszt.

$$m \ddot{x}(t) + k x(t) = q_0 \cos(\omega t)$$

$$x_g(t) = \frac{q_0}{k} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_0^2}} \cos(\omega t)$$

A harmonikus erővel gerjesztett egyszabadságfokú rendszereknél tanultak szerint:

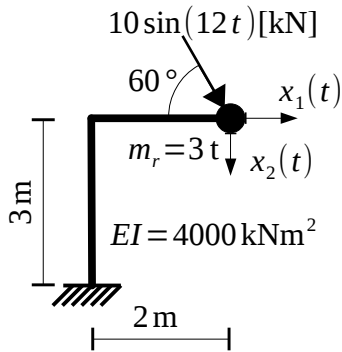
$$\text{Az } i\text{-edik modális amplitúdó: } y_{g0,i} = \frac{f_i}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \quad \rightarrow \quad y_{g,i}(t) = f_i \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

$$\text{A gerjesztés miatti harmonikus válasz: } \mathbf{x}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

Mindegyik \mathbf{v}_i rezgésalakot szorozni kell:

- a tehervektor vetületével ($\mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0$)
- a sajátkörfrekvenciának megfelelő előjeles rezonanciatényező-szerű taggal
- a közös harmonikus taggal
- a sajátkörfrekvencia négyzetének reciprokával \rightarrow a magasabb módok hatása általában kisebb lesz

Direkt megoldás – példa I.

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \end{bmatrix}, \mathbf{F} = \frac{1}{EI} \begin{bmatrix} 9 & 9 \\ 9 & 14,67 \end{bmatrix} \rightarrow \mathbf{K} = \begin{bmatrix} 1150 & -705,9 \\ -705,9 & 705,9 \end{bmatrix} \text{ kN/m},$$

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 3 \end{bmatrix} t, \mathbf{q}(t) = \begin{bmatrix} 10 \cdot \cos 60^\circ \cdot \sin(12t) \\ 10 \cdot \sin 60^\circ \cdot \sin(12t) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 \\ 8,660 \end{bmatrix} \sin(12t) = \mathbf{q}_0 \sin(\omega t)$$

$$\mathbf{x}_{g0} = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \rightarrow \mathbf{x}_g(t) = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \sin(\omega t)$$

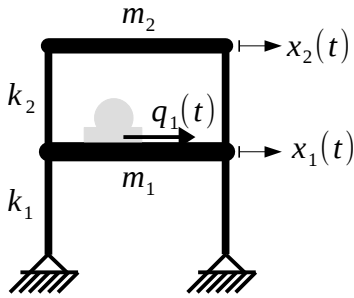
$$\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M} = \begin{bmatrix} 1150 - 12^2 \cdot 3 & -705,9 \\ -705,9 & 705,9 - 12^2 \cdot 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 718,3 & -705,9 \\ -705,9 & 273,9 \end{bmatrix}$$

$$(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} = \frac{1}{718,3 \cdot 273,9 - (-705,9) \cdot (-705,9)} \begin{bmatrix} 273,9 & 705,9 \\ 705,9 & 718,3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -0,9083 & 2,341 \\ 2,341 & -2,382 \end{bmatrix} \cdot 10^{-3}$$

$$\mathbf{x}_{g0} = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 = 10^{-3} \cdot \begin{bmatrix} -0,9083 & 2,341 \\ 2,341 & -2,382 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 \\ 8,660 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -24,82 \\ -32,34 \end{bmatrix} \cdot 10^{-3} \text{ m}$$

$$\mathbf{x}_g(t) = \begin{bmatrix} -24,82 \\ -32,34 \end{bmatrix} \cdot \sin(12t) \text{ mm}$$

Direkt megoldás – példa II.

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \end{bmatrix}, \mathbf{K} = \begin{bmatrix} k_1+k_2 & -k_2 \\ -k_2 & k_2 \end{bmatrix}, \mathbf{M} = \begin{bmatrix} m_1 & 0 \\ 0 & m_2 \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{q}(t) = \begin{bmatrix} q_1(t) \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} q_{1,0} \cos(\omega t) \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} q_{1,0} \\ 0 \end{bmatrix} \cos(\omega t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

$$\mathbf{x}_{g0} = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \rightarrow \mathbf{x}_g(t) = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

$$\mathbf{x}_{g0} = \begin{bmatrix} k_1+k_2-\omega^2 m_1 & -k_2 \\ -k_2 & k_2-\omega^2 m_2 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} q_{1,0} \\ 0 \end{bmatrix} = \frac{1}{(k_1+k_2-\omega^2 m_1)(k_2-\omega^2 m_2)-k_2^2} \begin{bmatrix} k_2-\omega^2 m_2 & k_2 \\ k_2 & k_1+k_2-\omega^2 m_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} q_{1,0} \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{x}_{g0} = \frac{q_{0,1}}{k_1 k_2 - (k_1 m_2 + k_2 m_2 + k_2 m_1) \omega^2 + m_1 m_2 \omega^4} \begin{bmatrix} (k_2 - \omega^2 m_2) \\ k_2 \end{bmatrix}$$

A nevező nullává válik, ha:

$$\omega = \frac{(k_1 m_2 + k_2 m_2 + k_2 m_1) \pm \sqrt{(k_1 m_2 + k_2 m_2 + k_2 m_1)^2 - 4 k_1 k_2 m_1 m_2}}{2 m_1 m_2}$$

ez a két sajátkörfrekvencia: $\omega_{0,1}, \omega_{0,2}$

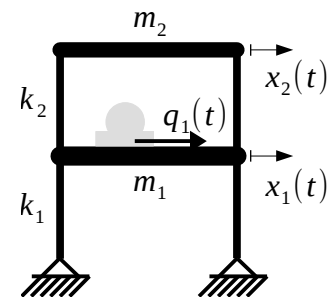
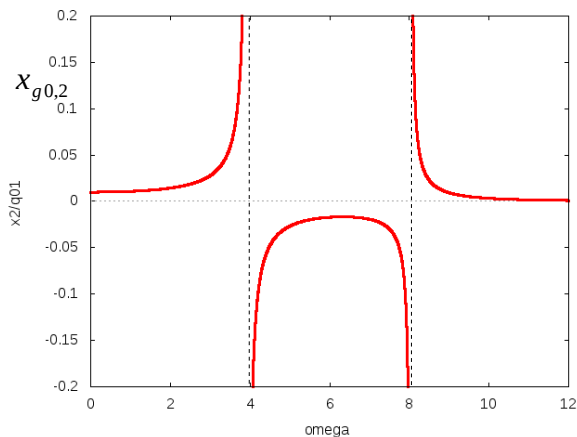
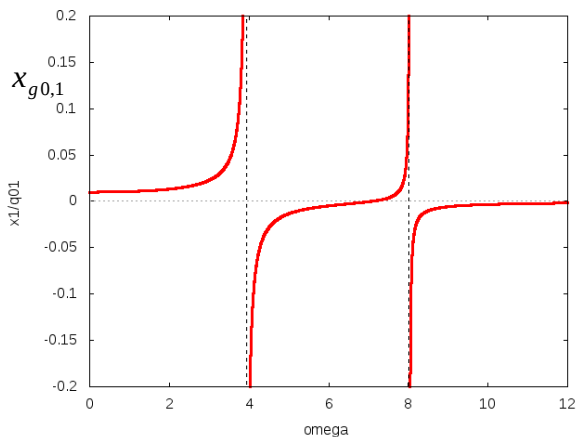
Direkt megoldás – példa III.

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \end{bmatrix}, \mathbf{K} = \begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 \\ -k_2 & k_2 \end{bmatrix}, \mathbf{M} = \begin{bmatrix} m_1 & 0 \\ 0 & m_2 \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{q}(t) = \begin{bmatrix} q_1(t) \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} q_{1,0} \cos(\omega t) \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} q_{1,0} \\ 0 \end{bmatrix} \cos(\omega t) = \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

$$\mathbf{x}_{g0} = \frac{q_{0,1}}{k_1 k_2 - (k_1 m_2 + k_2 m_2 + k_2 m_1) \omega^2 + m_1 m_2 \omega^4} \begin{bmatrix} (k_2 - \omega^2 m_2) \\ k_2 \end{bmatrix}$$

Pl.: $k_1 = 100, k_2 = 50, m_1 = 5, m_2 = 1, \omega_{0,1} = 3,938 \text{ rad/s}, \omega_{0,2} = 8,031 \text{ rad/s}$

A rezonancia frekvenciájánál végtelen amplitúdók.

Ha $\omega = \sqrt{k_2/m_2}$, akkor az első szabadságfok amplitúdója 0.

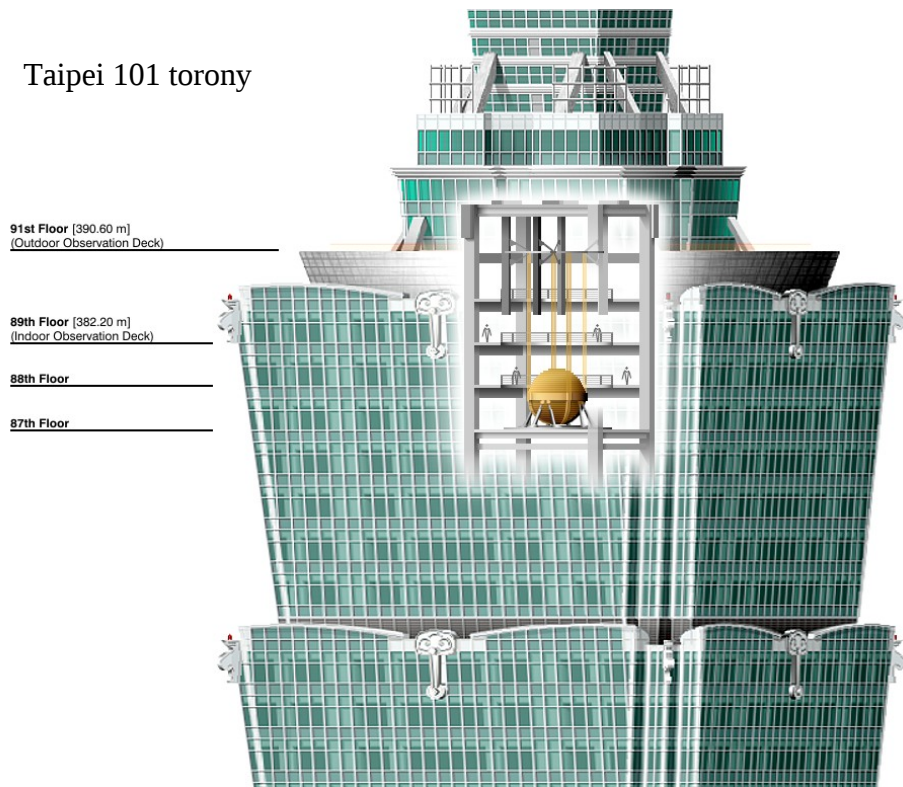
Ez k_2 , ill. m_2 hangolásával érhető el, neve *dinamikus rezgés csillapítás*.

Ha az m_2 tömeg viszonylag kicsi \rightarrow kicsi k_2 , viszonylag nagy amplitúdó

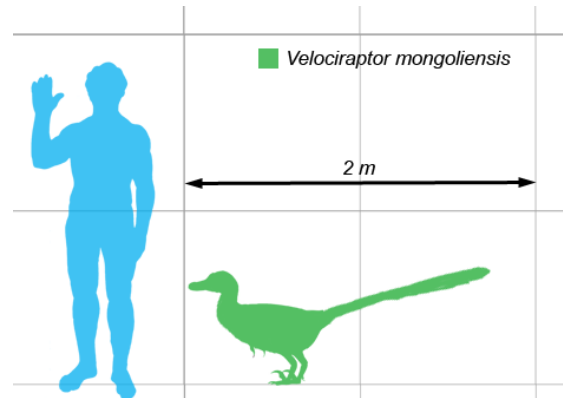
Ha az m_2 tömeg nagyobb \rightarrow nagyobb k_2 , kisebb amplitúdó, de nagyobb önsúly!

Dinamikus rezgéscsillapítás - példák

Taipei 101 torony

Futó állatok

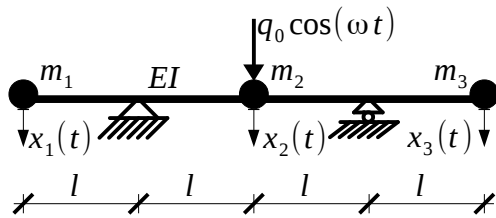
Forrás:

https://en.wikipedia.org/wiki/File:Taipei_101_Tuned_Mass_Damper.png

[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Gepardjagt1_\(Acinonyx_jubatus\).jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Gepardjagt1_(Acinonyx_jubatus).jpg)

<https://en.wikipedia.org/wiki/File:Vraptor-scale.png>

Megoldás modálanalízissel – példa

Számítsuk ki \mathbf{x}_{g0} -t, ha

$$EI = 5600 \text{ kNm}^2, l = 2,4 \text{ m},$$

$$m_1 = m_3 = 2,5 \text{ t}, m_2 = 2 m_1$$

$$q_0 = 15 \text{ kN/m}, \omega = 15,59 \text{ rad/s}$$

A tömegmátrix:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 2,5 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 2,5 \end{bmatrix} \text{ t}$$

A hajlékonysági mátrix:

$$\mathbf{F} = \frac{l^3}{EI} \begin{bmatrix} 1 & -1/4 & 1/3 \\ -1/4 & 1/6 & -1/4 \\ 1/3 & -1/4 & 1 \end{bmatrix}$$

A tehervektor
amplitúdója:

$$\mathbf{q}_0 = \begin{bmatrix} 0 \\ 15 \\ 0 \end{bmatrix} \text{ kN}$$

A merevségi mátrix:

$$\mathbf{K} = \begin{bmatrix} 651 & 1042 & 43,4 \\ 1042 & 5556 & 1042 \\ 43,4 & 1042 & 651 \end{bmatrix} \text{ kN/m}$$

A sajátkörfrekvenciák:

$$\omega_{0,1} = 10,26 \text{ rad/s}, \omega_{0,2} = 15,59 \text{ rad/s}, \omega_{0,3} = 35,83 \text{ rad/s}$$

$$\mathbf{x}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

A tömegmátrixra normált sajátvektorok:

$$\mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} -0,413 \\ 0,171 \\ -0,413 \end{bmatrix}, \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} -0,447 \\ 0,000 \\ 0,447 \end{bmatrix}, \mathbf{v}_3 = \begin{bmatrix} 0,171 \\ 0,413 \\ 0,171 \end{bmatrix}$$

A tehervektor vetülete a rezgésalakokra:

$$\mathbf{v}_1^T \mathbf{q}_0 = 2,567, \quad \mathbf{v}_2^T \mathbf{q}_0 = 0, \quad \mathbf{v}_3^T \mathbf{q}_0 = 6,198$$

(az összegzésben csak $i = 1$ és $i = 3$ számít)

A modális amplitúdók:

$$y_{g0,1} = 2,567 \frac{1}{10,26^2} \frac{1}{1 - \frac{15,59^2}{10,26^2}} = -0,01863$$

$$y_{g0,3} = 6,198 \frac{1}{35,83^2} \frac{1}{1 - \frac{15,59^2}{35,83^2}} = 0,00596$$

$$\mathbf{x}_{g0} = \begin{bmatrix} -0,413 \\ 0,171 \\ -0,413 \end{bmatrix} \cdot (-0,01863) + \begin{bmatrix} 0,171 \\ 0,413 \\ 0,171 \end{bmatrix} \cdot (0,00596) = \begin{bmatrix} 0,00871 \\ -0,00072 \\ 0,00871 \end{bmatrix} \text{ m}$$

Megj.: bár $\omega = \omega_{0,2}$, de a rezonáns alak nem volt gerjesztve.

A kapott eredmény megoldása a $(\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M}) \mathbf{x}_{g0} = \mathbf{q}_0$ egyenletnek.

Általános erővel való gerjesztés - modálanalízis

Mátrix-differenciálegyenlet: $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{x}(t) = \mathbf{q}(t)$

Az elmozdulásfüggvény a tömegmátrixra normált sajátvektorok lineáris kombinációjaként:

$$\begin{aligned} \mathbf{x}(t) &= \mathbf{V} \mathbf{y}(t) & \text{ahol } \mathbf{V} &= [\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_N] & \text{a sajátvektorok mátrixa} \\ \ddot{\mathbf{x}}(t) &= \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}(t) & & \mathbf{y}(t) & \text{az } y_j(t) \text{ modális koordinátákból képzett vektor} \end{aligned}$$

Így a DE: $\mathbf{M} \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{V} \mathbf{y}(t) = \mathbf{q}(t)$

Szorozzuk be mindkét oldalt belről \mathbf{V}^T -vel:

$$\mathbf{V}^T \mathbf{M} \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}(t) + \mathbf{V}^T \mathbf{K} \mathbf{V} \mathbf{y}(t) = \mathbf{V}^T \mathbf{q}(t)$$

A sajátvektorok ortogonalitása miatt a hármasszorzatok diagonálmátrixok és a tömegmátrixra normálás miatt:

$$\mathbf{V}^T \mathbf{M} \mathbf{V} = \mathbf{E}, \mathbf{V}^T \mathbf{K} \mathbf{V} = \mathbf{\Omega}^2$$

Amiből a DE átírható

$$\mathbf{E} \ddot{\mathbf{y}}(t) + \mathbf{\Omega}^2 \mathbf{y}(t) = \mathbf{f}(t) \quad \text{ahol } f_j(t) = \mathbf{v}_j^T \mathbf{q}(t) \text{ a teher modális vetülete}$$

A diagonálmátrixok miatt a differenciálegyenlet-rendszer szétesik, a j -edik sorból:

$$\ddot{y}_j + \omega_{0,j}^2 y_j(t) = f_j(t)$$

Ez egy $m \ddot{x}(t) + k x(t) = q(t)$ egyenlet, ahol $m = 1, k = \omega_{0,j}^2 \dots$

Az egyszabadságfokú rendszereknél tanultak szerint oldandó meg $y_j(t)$ -re.

Végül a modális megoldásokból kapható a gerjesztésre adott válasz: $\mathbf{x}(t) = \sum_{j=1}^N \mathbf{v}_j \cdot y_j(t)$

Támaszrezgés – I.

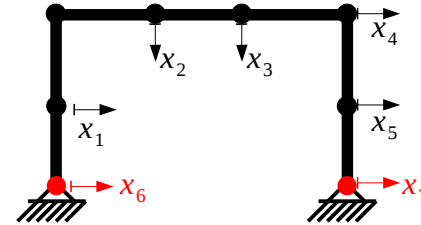
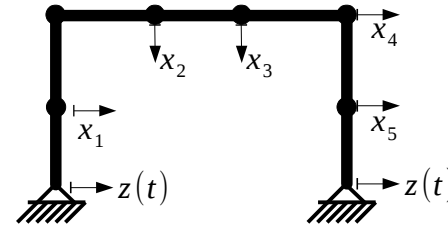
Egyszabadságfokú rendszereknél láttuk, hogy a támaszrezgés is egy gerjesztésként kezelhető.

Hogyan számítható a tehervektor a támasz mozgásából?

Eddig elhanyagolhattuk a diszkrétizálás miatt a támaszokba kerülő tömegeket, mert a föld úgysem mozog. És mégis. → *Külső* szabadságfokok.

A kiegészített rendszer mozgásegyenletének sémája:

$$\begin{array}{|c|} \hline M \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|} \hline \ddot{x} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline K \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|} \hline x \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline q \\ \hline \end{array}$$

□ q utolsó **soraiban** a reakciók vannak → x és \ddot{x} ismeretében utólag számíthatók az utolsó **sorokból**.

Ha nincs támaszmozgás: x és \ddot{x} utolsó **soraiban** nullák vannak → M és K utolsó **oszlopai** nem csinálnak semmit

Ha van támaszmozgás: x és \ddot{x} utolsó **sorai** ismertek → M és K utolsó **oszlopaival** szorozva átvihetők a jobb oldalra

$$\begin{array}{|c|} \hline M \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|} \hline \ddot{x} \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|} \hline K \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|} \hline x \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline q \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|} \hline M \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|} \hline \ddot{x} \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|} \hline K \\ \hline \end{array} \begin{array}{|c|} \hline x \\ \hline \end{array}$$

Támaszrezgés – II.

Tegyük fel, hogy az összes támasz azonos irányba mozog az azonos $z(t)$ függvény szerint, és más teher nincs.

Ekkor az elmozdulások vektora két részre bontható:

$$\mathbf{x}(t) = \mathbf{x}_m(t) + \mathbf{u}(t)$$

ahol: $\mathbf{x}_m(t)$: a merevtest-szerű elmozdulás

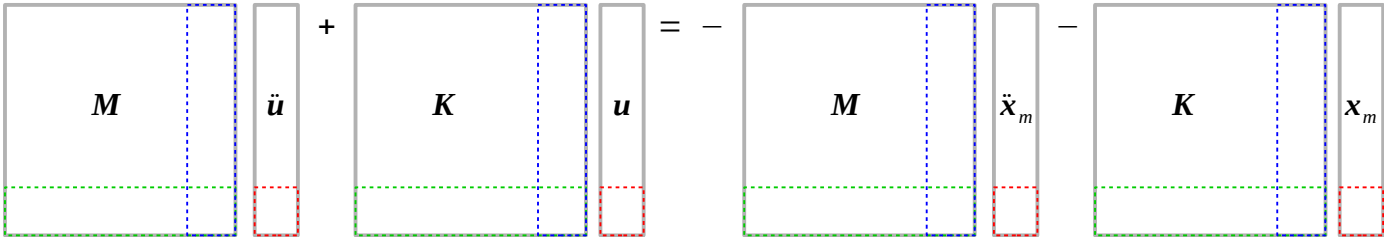
$\mathbf{u}(t)$: az alakváltozásokat okozó elmozdulás
(amiből az igénybevételek lesznek)

A merevtest-szerű elmozdulást állítsuk elő $\mathbf{x}_m(t) = \mathbf{z}(t) \mathbf{i}$ alakban, ahol az \mathbf{i} mutató vektor azt jelzi, hogy a támaszok egységnyi statikus elmozdítása a támaszmozgás irányába mekkora elmozdulást okoz az egyes szabadságfokokban.

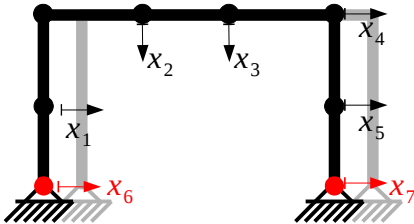
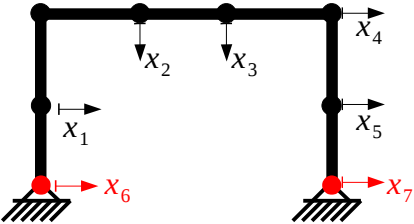
Példánkban: $\mathbf{i}^T = [1 \ 0 \ 0 \ 1 \ 1 \ 1 \ 1]$

A mutató vektor időfüggetlen, így: $\ddot{\mathbf{x}}_m(t) = \ddot{\mathbf{z}}(t) \mathbf{i}$

A mozgásegyenlet sémája az ismeretlenek egy oldalra rendezése után:

Az utolsó sorok most is a reakciók számítására szolgálnak.

Támaszrezgés – III.

$$\begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \ddot{\mathbf{u}} + \begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \mathbf{u} = - \begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \ddot{\mathbf{x}}_m - \begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \mathbf{x}_m$$

A támaszok elmozdulását a merevtest-szerű mozgás tartalmazza, az $\mathbf{u}(t)$ vektorban a **külső szabadságfokok** helyén nulla lesz.

A merevtest-szerű mozgásból nem keletkeznek alakváltozások, így igénybevételek sem \rightarrow a $\mathbf{K} \mathbf{x}_m$ szorzat nullvektor lesz.

Ami marad:

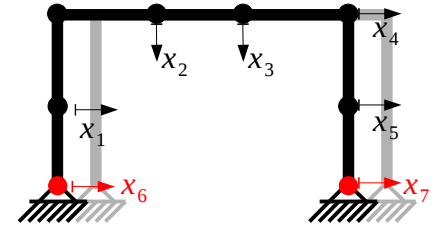
$$\begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \ddot{\mathbf{u}} + \begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \mathbf{u} = - \begin{bmatrix} \\ \\ \\ \end{bmatrix} \ddot{\mathbf{x}}_m$$

A bal oldalon csak a *belső* szabadságfokok

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{u}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{u}(t) = -\mathbf{M} \ddot{\mathbf{x}}_m(t) = -\mathbf{M} \mathbf{i} \ddot{\mathbf{z}}(t)$$

Vezessük be az $\mathbf{m} = \mathbf{M} \mathbf{i}$ vektort. (és ne hagyjuk ki a *külső* szf.-okat)

Az azonos támaszmozgással gerjesztett többszabadságfokú rendszer mátrix-differenciálegyenlete az alakváltozásokra: $\mathbf{M} \ddot{\mathbf{u}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{u}(t) = -\mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$

Támaszrezgés – harmonikus támaszmozgás

Támaszrezgés esetén az alakváltozásokra vonatkozó differenciálegyenlet:

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{u}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{u}(t) = -\mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$$

Ahol $\mathbf{m} = \mathbf{M} \mathbf{i}$, (a tömegmátrixot kiegészítjük a *külső* szabadságfokokkal is) és az \mathbf{i} mutatóvektor adja meg a támaszok egységnyi mozgása esetén az összes szf. merevtestszerű elmozdulását.

Ha pl. a támaszok azonos mozgása azonos *harmonikus* függvény szerinti: $\mathbf{z}(t) = \mathbf{z}_0 \cos(\omega t)$

akkor az egyenlet jobb oldala: $\mathbf{m} \omega^2 \mathbf{z}_0 \cos(\omega t)$

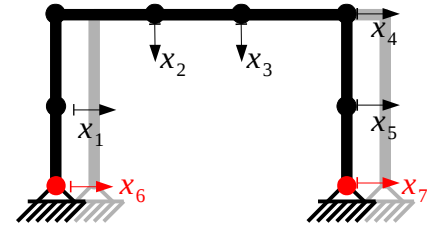
$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{u}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{u}(t) = \mathbf{m} \omega^2 \mathbf{z}_0 \cos(\omega t)$$

A modálanalízises megoldás szerint:

$$\mathbf{u}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \omega^2 \mathbf{z}_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

A direkt megoldással:

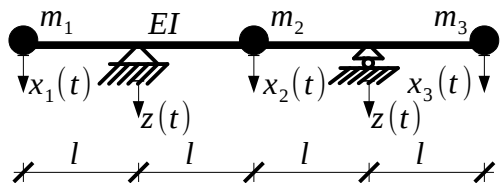
$$\mathbf{u}_g(t) = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{m} \omega^2 \mathbf{z}_0 \cos(\omega t)$$

$$\mathbf{x}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{q}_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

$$\mathbf{x}_g(t) = (\mathbf{K} - \omega^2 \mathbf{M})^{-1} \mathbf{q}_0 \cos(\omega t)$$

Támaszrezgés – harmonikus támaszmozgás példa I.

Számítsuk ki a maximális igénybevételeket az önsúlyból és az állandósult rezgésből, ha

$$z(t) = 2 \cdot \cos(20t) [\text{cm}], \text{ és}$$

$$EI = 5600 \text{ kNm}^2, l = 2,4 \text{ m},$$

$$m_1 = m_3 = 2,5 \text{ t}, m_2 = 2 m_1$$

A tömegmátrix:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 2,5 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 0 \\ 0 & 0 & 2,5 \end{bmatrix} \text{ t}$$

A merevségi mátrix:

$$\mathbf{K} = \begin{bmatrix} 651 & 1042 & 43,4 \\ 1042 & 5556 & 1042 \\ 43,4 & 1042 & 651 \end{bmatrix} \text{ kN/m}$$

A sajátkörfrekvenciák:

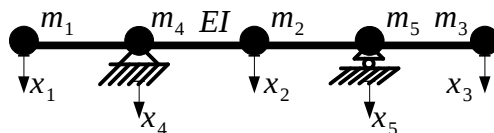
$$\omega_{0,1} = 10,26 \text{ rad/s}, \omega_{0,2} = 15,59 \text{ rad/s}, \omega_{0,3} = 35,83 \text{ rad/s}$$

A tömegmátrixra normált sajátvektorok:

$$\mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} -0,413 \\ 0,171 \\ -0,413 \end{bmatrix}, \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} -0,447 \\ 0,000 \\ 0,447 \end{bmatrix}, \mathbf{v}_3 = \begin{bmatrix} 0,171 \\ 0,413 \\ 0,171 \end{bmatrix}$$

A tehervektor: $\mathbf{q}(t) = -\mathbf{M} \mathbf{i} \ddot{z}(t)$

A külső szabadságfokokkal kiegészített szerkezet:

A tömegmátrix figyelembe veendő sorai:

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 2,5 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 5 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2,5 & 0 & 0 \end{bmatrix} \text{ t}$$

A mutatóvektor: $\mathbf{i} =$

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

A támaszrezgés irányába mozgó tömegekből a szabadságfokok terhe:

$$\mathbf{m} = \begin{bmatrix} 2,5 \\ 5 \\ 2,5 \end{bmatrix} \text{ t}$$

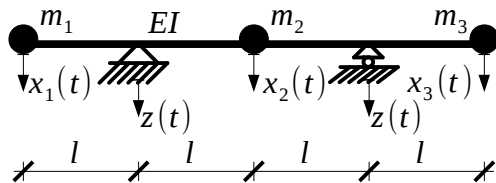
A direkt megoldásból:

$$\mathbf{u}_{g0} = \begin{bmatrix} 651 - 20^2 \cdot 2,5 & 1042 & 43,4 \\ 1042 & 5556 - 20^2 \cdot 5 & 1042 \\ 43,4 & 1042 & 651 - 20^2 \cdot 2,5 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 2,5 \\ 5 \\ 2,5 \end{bmatrix} \cdot 20^2 \cdot 0,02$$

$$\mathbf{u}_{g0} = \begin{bmatrix} -0,00904 \\ 0,0165 \\ -0,00904 \end{bmatrix}$$

HF: $\mathbf{u}_q(t)$ modálanalízissel

Támaszrezgés – harmonikus támaszmozgás példa II.

Számítsuk ki a maximális igénybevételeket az önsúlyból és az állandósult rezgésből, ha

$$z(t) = 2 \cdot \cos(20t) [\text{cm}], \text{ és}$$

$$EI = 5600 \text{ kNm}^2, l = 2,4 \text{ m},$$

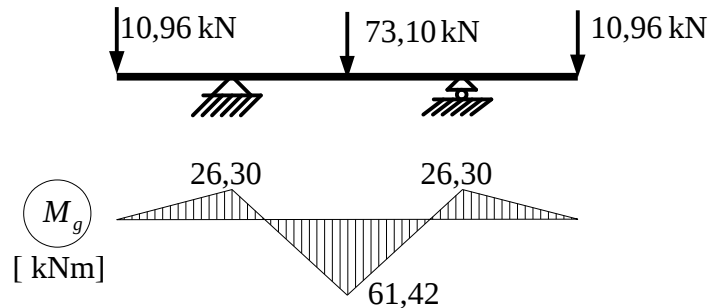
$$m_1 = m_3 = 2,5 \text{ t}, m_2 = 2 m_1$$

$$\mathbf{u}_g(t) = \mathbf{u}_{g0} \cos(\omega t) = \begin{bmatrix} -0,00904 \\ 0,0165 \\ -0,00904 \end{bmatrix} \cos(20t)$$

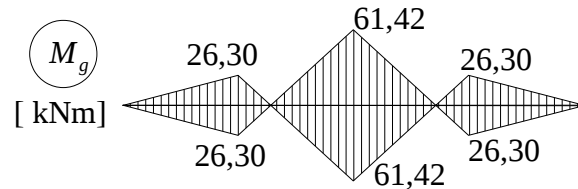
Hogyan lesz az elmozdulásból igénybevétel?

Az \mathbf{u}_{g0} amplitúdót létrehozó statikus erők:

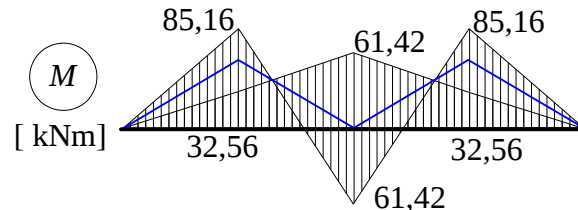
$$\mathbf{f} = \mathbf{K} \mathbf{u}_{g0} = \begin{bmatrix} 10,96 \\ 73,10 \\ 10,96 \end{bmatrix} \text{ kN}$$

Az állandósult rezgés $\cos(20t)$ tagja miatt ez +1-gyel és -1-gyel is szorozódhat:

Az $m_i g$ önsúlyok miatti nyomatéki ábrához hozzáadva:

Támaszrezgés – általános támaszmozgás I.

Támaszrezgés esetén az alakváltozásokra vonatkozó differenciálegyenlet:

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{u}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{u}(t) = -\mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$$

Megoldás modálanalízissel:

Már megoldottuk az általánosított sajátértékfeladatot, azaz ismertek a sajátkörfrekvenciák ($\omega_{0,i}$) és a tömegmátrixra normált sajátvektorok (\mathbf{v}_i).

Keressük az $\mathbf{u}_g(t)$ megoldást a sajátvektorok lineáris kombinációjaként:

$$\mathbf{u}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i y_{g,i}(t) = \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t)$$

ahol $y_{g,i}(t)$ az i -edik modális koordináta (gerjesztés miatti)

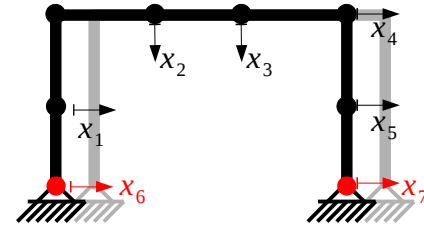
Mivel a sajátvektorok időfüggetlenek, így az idő szerinti második derivált:

$$\ddot{\mathbf{u}}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \ddot{y}_{g,i}(t) = \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}_g(t)$$

Behelyettesítve a mátrix-differenciálegyenletbe: $\mathbf{M} \mathbf{V} \ddot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{K} \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t) = -\mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$

Szorozzuk be mindkét oldalt balról \mathbf{V}^T -vel: $\mathbf{V}^T \mathbf{M} \mathbf{V} \dot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{V}^T \mathbf{K} \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t) = -\mathbf{V}^T \mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$

A sajátvektorok ortogonalitása és normálása miatt: $\mathbf{E} \dot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{\Omega}^2 \mathbf{y}_g(t) = -\mathbf{V}^T \mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$

Támaszrezgés – általános támaszmozgás II.

$$\mathbf{E} \ddot{\mathbf{y}}_g(t) + \mathbf{\Omega}^2 \mathbf{y}_g(t) = -\mathbf{V}^T \mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$$

$$\text{Ennek az } i\text{-edik sorában: } \ddot{y}_{g,i}(t) + \omega_{0,i}^2 y_{g,i}(t) = f_i(t)$$

A differenciálegyenlet-rendszer *szétesik*
 N darab közönséges differenciálegyenletté.

Egy egységnyi tömegű ($m=1$), $\omega_{0,i}^2$ merevségű ($k=\omega_{0,i}^2$) egyszabadságfokú rendszer differenciálegyenlete, amit az $f_i(t)$ erő gerjeszt.

Az egyszabadságfokú rendszereknél tanultak szerint:

$$y_{g,i}(t) = \int_0^t \frac{-\mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(\tau)}{\omega_{0,i}} \sin(\omega_{0,i}(t-\tau)) d\tau = -\mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \int_0^t \frac{\ddot{\mathbf{z}}(\tau)}{\omega_{0,i}} \sin(\omega_{0,i}(t-\tau)) d\tau$$

Így a teljes megoldás:

$$\mathbf{u}_g(t) = -\sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \int_0^t \frac{\ddot{\mathbf{z}}(\tau)}{\omega_{0,i}} \sin(\omega_{0,i}(t-\tau)) d\tau$$

Másodlagos mennyiségek szintén időfüggően számíthatók.

$$\mathbf{M} \ddot{\mathbf{u}}(t) + \mathbf{K} \mathbf{u}(t) = -\mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$$

$$\mathbf{u}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i y_{g,i}(t) = \mathbf{V} \mathbf{y}_g(t)$$

$$\text{ahol } f_i = -\mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \ddot{\mathbf{z}}(t)$$

a teher vetülete a rezgésalakra

$$\mathbf{\Gamma}_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \text{ a tömeg vetülete a rezgésalakra.}$$

(modális részvétel)

Duhamel-integrál:

$$x(t) = \int_0^t \frac{q(\tau)}{m \cdot \omega_0} \cdot \sin(\omega_0(t-\tau)) d\tau$$

Támaszrezgés – általános támaszmozgás, válaszspektrum I.

Az i -edik sajátrezgésmód válasza: $y_{g,i}(t) = -\mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \int_0^t \frac{\ddot{z}(\tau)}{\omega_{0,i}} \sin(\omega_{0,i}(t-\tau)) d\tau$

A szélsőértéket az integrálkifejezés maximuma befolyásolja.

Egy előírt teher esetén ez a sajátkörfrekvencia-függő szélsőérték a válaszspektrum.

Ha a támaszmozgás tervezési válaszspektrumként van megadva (pl. $S_d(T_{0,i})$) pszeudo-gyorsulás tervezési válaszspektrumként), akkor az i -edik mód maximális kitérése:

$$y_{g,i}^{max} = \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \frac{S_d(T_{0,i})}{\omega_{0,i}^2}$$

A pszeudogyorsulásból elmozdulás válaszspektrumot kell számolunk.

Az előjelre \pm -ként kell majd a végén gondolnunk.

Az i -edik módból származó legnagyobb

elmozdulások: $\mathbf{u}_g^{i,max} = \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \frac{S_d(T_{0,i})}{\omega_{0,i}^2}$

Az ekkora elmozdulást okozó

helyettesítő statikus erők a szabadságfokokon:

$$\mathbf{f}_g^{i,max} = \mathbf{K} \mathbf{u}_g^{i,max} = \mathbf{K} \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \frac{S_d(T_{0,i})}{\omega_{0,i}^2}$$

Vegyük észre, hogy:

mivel $\mathbf{K} \mathbf{v}_i = \omega_{0,i}^2 \mathbf{M} \mathbf{v}_i$, így a helyettesítő statikus erő: $\mathbf{f}_g^{i,max} = \omega_{0,i}^2 \mathbf{M} \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \frac{S_d(T_{0,i})}{\omega_{0,i}^2} = \mathbf{M} \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} S_d(T_{0,i})$

A bevezetett modális részvétellel ($\Gamma_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{m}$):

$$\mathbf{f}_g^{i,max} = \mathbf{M} \mathbf{v}_i \Gamma_i S_d(T_{0,i})$$

Támaszrezgés – általános támaszmozgás, válaszspektrum II.

Az $\mathbf{f}_g^{i,max} = \mathbf{M} \mathbf{v}_i \Gamma_i S_d(T_{0,i})$ teherből statikus módon számított igénybevétel lehet pozitív, vagy negatív előjelű.

Az összes rezgésalakhoz számíthatunk helyettesítő statikus terhet, abból pedig modális igénybevétel-szélsőértékeket ($C^{i,max}$).
Hogyan összegezhethetjük az egyes rezgésmódokban számított maximumokat?
Pár lehetőség:

ABSSUM – Az abszolútértékek összege: $C^{max} = \sum_i^N |C^{i,max}|$

Felső határ, csak akkor igaz, ha elég hosszú ideig tart a rezgés ahhoz, hogy az összes mód maximuma *egyszerre* lépjen fel. (Ez tipikusan valószínűtlen → nem gazdaságos.)

SRSS – A négyzetösszeg négyzetgyöke: $C^{max} = \sqrt{\sum_i^N C^{i,max2}}$

A nagyobb igénybevételek hatása nagyobb, de korlátozottan használható, csak egymástól távoli sajátkörfrekvenciák esetén.

CQC – Teljes négyzetes kombináció: $C^{max} = \sqrt{\mathbf{C}^T \boldsymbol{\rho} \mathbf{C}}$

A csillapítás hatását is figyelembe veszi.

Csillapítatlan esetben $\boldsymbol{\rho} = \mathbf{E}$ és azonos *SRSS*-sel.

Többszabadságfokú rendszer szabadrezgése – diszkretizálás hatása III.

Hány szabadságfok elég? (szempontok)

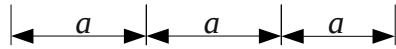
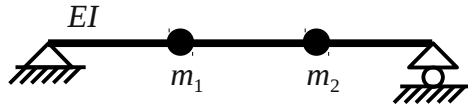
- Attól függ.
- A legmagasabb sajátkörfrekvencia képes legyen *időben követni* a terhet.
- Támaszrezgésnél a modális részvételekből elegendő* tömeg jelenjen meg a számításban.

A modális tömeg: $m_i = \Gamma_i^2$ * : a szabványok előírják, hogy a teljes tömeg 90-95-98%-a

$$m_i = (\mathbf{v}_i^T \mathbf{m})^2 = (\mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{i})^2 = \mathbf{i}^T \mathbf{M} \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{M} \mathbf{i}$$

A számításban figyelembe vett *hatékony* tömeg: $m_{eff} = \sum m_i = \mathbf{i}^T \mathbf{M} \mathbf{V} \mathbf{V}^T \mathbf{M} \mathbf{i}$

Válaszspektrum – példa

$$a = 2,0 \text{ m}, m_1 = 1,2 \text{ t}, m_2 = 2,0 \text{ t}, EI = 1250 \text{ kNm}^2$$

$$M_{max}^b = ?, M_{max}^j = ?, \text{ ha a teher } S_d = \begin{cases} 1 + 15 \cdot T_0 \text{ [m/s}^2\text{]} & \text{ha } T_0 < 0,10 \text{ s} \\ 2,5 \text{ [m/s}^2\text{]} & \text{ha } 0,10 \text{ s} < T_0 < 0,5 \text{ s} \\ \frac{1,25}{T_0} \text{ [m/s}^2\text{]} & \text{ha } 0,5 \text{ s} < T_0 < 2,5 \text{ s} \\ \frac{3,125}{T_0^2} \text{ [m/s}^2\text{]} & \text{ha } 2,5 \text{ s} < T_0 \end{cases}$$

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 1,2 & 0 \\ 0 & 2,0 \end{bmatrix} \text{ t} \quad \mathbf{F} = \begin{bmatrix} 2,844 \cdot 10^{-3} & 2,489 \cdot 10^{-3} \\ 2,489 \cdot 10^{-3} & 2,844 \cdot 10^{-3} \end{bmatrix} \quad \mathbf{K} = \mathbf{F}^{-1} = \begin{bmatrix} 1500 & -1313 \\ -1313 & 1500 \end{bmatrix} \text{ kN/m}$$

$$\text{ÁSÉF megoldása: } \mathbf{\Omega} = \begin{bmatrix} 10,80 & 0 \\ 0 & 43,40 \end{bmatrix} \quad \mathbf{V} = \begin{bmatrix} \mathbf{v}_1 & \mathbf{v}_2 \\ -0,54657 & -0,73116 \\ -0,56635 & 0,42337 \end{bmatrix}$$

Rezgésmódonként a helyettesítő statikus teher: $f_q^{i,max} = \mathbf{M} \mathbf{v}_i \Gamma_i S_d(T_{0,i})$

$$T_{0,1} = \frac{2\pi}{\omega_{0,1}} = 0,5817 \text{ s} \rightarrow S_{d,1} = 2,149 \text{ m/s}^2$$

$$T_{0,2} = \frac{2\pi}{\omega_{0,2}} = 0,1448 \text{ s} \rightarrow S_{d,2} = 2,5 \text{ m/s}^2$$

$$\mathbf{m} = \begin{bmatrix} 1,2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2,0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1,2 \\ 2,0 \end{bmatrix}$$

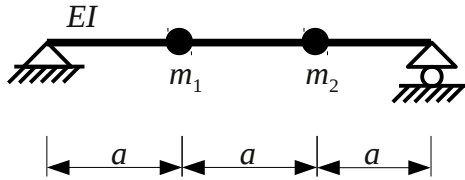
Válaszspektrum – példa

$$M = \begin{bmatrix} 1,2 & 0 \\ 0 & 2,0 \end{bmatrix} \text{t}$$

$$V = \begin{bmatrix} -0,54657 & -0,73116 \\ -0,56635 & 0,42337 \end{bmatrix}$$

$$S_{d,1} = 2,149 \text{ m/s}^2$$

$$S_{d,2} = 2,5 \text{ m/s}^2$$

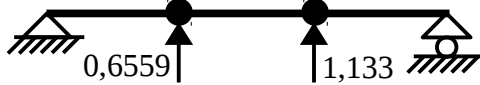
Rezgésmódonként a helyettesítő statikus teher:

$$f_g^{i,max} = M v_i \Gamma_i S_d(T_{0,i}) \quad m = \begin{bmatrix} 1,2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2,0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1,2 \\ 2,0 \end{bmatrix}$$

$$\Gamma_1 = v_1^T m = -0,54657 \cdot 1,2 - 0,56635 \cdot 2,0 = -1,789$$

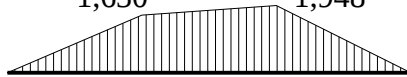
$$\Gamma_2 = v_2^T m = -0,73116 \cdot 1,2 + 0,42337 \cdot 2,0 = -0,0306$$

$$M v_1 = \begin{bmatrix} -0,6559 \\ -1,133 \end{bmatrix}$$

1,630 1,948

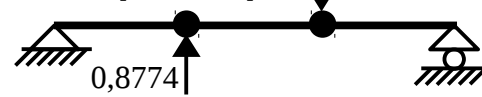
M_1

$$M_1^b = -1,630 \cdot (-1,789) \cdot 2,149 = 6,267 \text{ kNm}$$

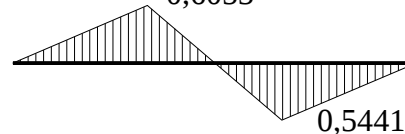
$$M_1^j = -1,948 \cdot (-1,789) \cdot 2,149 = 7,489 \text{ kNm}$$

$$M v_2 = \begin{bmatrix} -0,8774 \\ 0,8468 \end{bmatrix}$$

0,6053

M_2

$$M_2^b = -0,6053 \cdot (-0,0306) \cdot 2,5 = 0,046 \text{ kNm}$$

$$M_2^j = 0,5441 \cdot (-0,0306) \cdot 2,5 = -0,042 \text{ kNm}$$

Összegzés: a b keresztmetszetben:

$$M_b^{ABSSUM} = 6,267 + 0,046 = 6,313 \text{ kNm}$$

$$M_b^{SRSS} = \sqrt{6,267^2 + 0,046^2} = 6,267 \text{ kNm}$$

a j keresztmetszetben:

$$M_j^{ABSSUM} = 7,489 + 0,042 = 7,531 \text{ kNm}$$

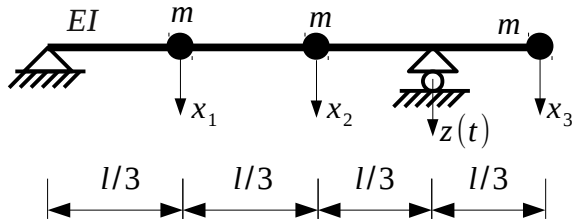
$$M_j^{SRSS} = \sqrt{7,489^2 + 0,042^2} = 7,489 \text{ kNm}$$

Támaszrezgés – példa I.

Kéttámaszú gerenda, túlnyúló konzollal.

Számítsuk ki a konzolvég rezgésének amplitúdóját, ha $z(t) = 0,04 \cos(20t)$ [cm]!

$l = 6$ m támaszköz, $EI = 5000$ kNm² hajlítómerevség, $m = 2$ t redukált tömegek.

$$K = \begin{bmatrix} 6161 & -5893 & -401,8 \\ -5893 & 8571 & 1607 \\ -401,8 & 1607 & 1004 \end{bmatrix} \text{ kN/m} \quad M = \begin{bmatrix} 2 & & \\ & 2 & \\ & & 2 \end{bmatrix} \text{ t}$$

$$\omega_{0,1} = 13,05 \text{ rad/s}, \omega_{0,2} = 30,30 \text{ rad/s}, \omega_{0,3} = 82,34 \text{ rad/s}$$

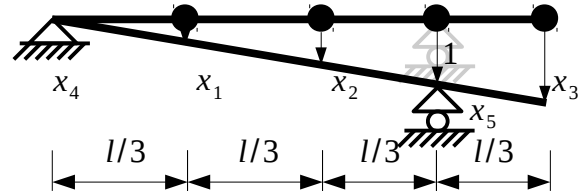
$$V = \begin{bmatrix} 0,270 & 0,483 & 0,440 \\ 0,306 & 0,327 & -0,547 \\ -0,577 & 0,399 & -0,084 \end{bmatrix}$$

Modálanalízissal megoldva:

$$u_g(t) = \sum_{i=1}^N v_i v_i^T m \omega^2 z_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

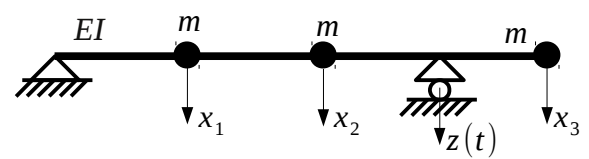
Az m vektorhoz a kiegészített merevségi mátrixot kell szorozni a mutató vektorral:

$$m = M i = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1/3 \\ 2/3 \\ 4/3 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2/3 \\ 4/3 \\ 8/3 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Támaszrezgés – példa II.

$$V = \begin{bmatrix} 0,270 & 0,483 & 0,440 \\ 0,306 & 0,327 & -0,547 \\ -0,577 & 0,399 & -0,084 \end{bmatrix}$$

$$\omega_{0,1} = 13,05 \text{ rad/s}, \omega_{0,2} = 30,30 \text{ rad/s}, \omega_{0,3} = 82,34 \text{ rad/s}$$

$$\mathbf{u}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \omega^2 z_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

i	$\Gamma_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{m}$	$\frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}}$	$\Gamma_i \omega^2 z_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}}$
1	-0,9517	$-4,352 \cdot 10^{-3}$	0,06627
2	1,824	$1,931 \cdot 10^{-3}$	0,05635
3	-0,6601	$0,157 \cdot 10^{-3}$	-0,00166

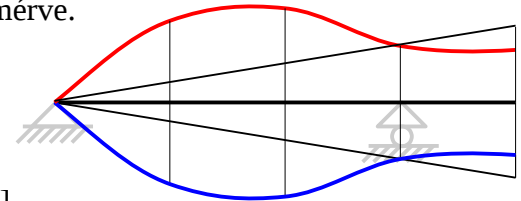
$$\mathbf{u}_g(t) = \left(0,06627 \cdot \begin{bmatrix} 0,270 \\ 0,306 \\ -0,577 \end{bmatrix} + 0,05635 \cdot \begin{bmatrix} 0,483 \\ 0,327 \\ 0,399 \end{bmatrix} - 0,00166 \cdot \begin{bmatrix} 0,440 \\ -0,547 \\ -0,084 \end{bmatrix} \right) \cos(20t) = \begin{bmatrix} 0,0444 \\ 0,0396 \\ -0,0156 \end{bmatrix} \cos(20t)$$

Ez a rugalmas alakváltozások vektora a merevtestszerű mozgáshoz képest mérve.

A mozdulatlan koordinátarendszerben:

$$\mathbf{x}(t) = \mathbf{i} z(t) + \mathbf{u}_g(t)$$

$$\mathbf{x}(t) = \begin{bmatrix} 1/3 \\ 2/3 \\ 4/3 \end{bmatrix} 0,04 \cos(20t) + \begin{bmatrix} 0,0444 \\ 0,0396 \\ -0,0156 \end{bmatrix} \cos(20t) = \begin{bmatrix} 0,0577 \\ 0,0663 \\ 0,0377 \end{bmatrix} \cos(\omega t) [\text{cm}]$$

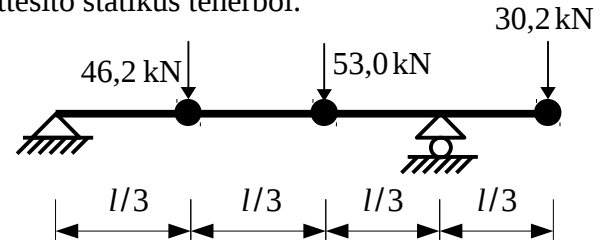
Támaszrezgés – példa III.

Igénybevételek számítása

$$V = \begin{bmatrix} 0,270 & 0,483 & 0,440 \\ 0,306 & 0,327 & -0,547 \\ -0,577 & 0,399 & -0,084 \end{bmatrix} \mathbf{u}_{g0} = \begin{bmatrix} 0,0444 \\ 0,0396 \\ -0,0156 \end{bmatrix}$$

□ A legnagyobb elmozdulásokkal azonos elmozdulást okozó helyettesítő statikus teherből:

$$\mathbf{f} = \mathbf{K} \mathbf{u}_{g0} = \begin{bmatrix} 6161 & -5893 & -401,8 \\ -5893 & 8571 & 1607 \\ -401,8 & 1607 & 1004 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0,0444 \\ 0,0396 \\ -0,0156 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 46,2 \\ 53,0 \\ 30,2 \end{bmatrix} \text{ kN}$$

□ A rezgésalakok igénybevételeiből az összegzésnek megfelelő tényezőkkel képzett kombinációban:

$$\mathbf{K} \mathbf{v}_1 = \begin{bmatrix} 91,9 \\ 104,2 \\ -196,6 \end{bmatrix}, \mathbf{K} \mathbf{v}_2 = \begin{bmatrix} 887 \\ 601 \\ 733 \end{bmatrix}, \mathbf{K} \mathbf{v}_3 = \begin{bmatrix} 5970 \\ -7420 \\ -1140 \end{bmatrix}$$

Pl.: a jobb oldali támasz fölötti hajlítónyomaték

az egyes módokból:

$$M_1 = -2 \cdot (-196,6) = 393$$

$$M_2 = -2 \cdot (733) = -1470$$

$$M_3 = -2 \cdot (-1140) = +2280$$

$$\mathbf{u}_g(t) = \sum_{i=1}^N \mathbf{v}_i \mathbf{v}_i^T \mathbf{m} \omega^2 z_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}} \cos(\omega t)$$

i	$\Gamma_i = \mathbf{v}_i^T \mathbf{m}$	$\frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}}$	$\Gamma_i \omega^2 z_0 \frac{1}{\omega_{0,i}^2} \frac{1}{1 - \frac{\omega^2}{\omega_{0,i}^2}}$
1	-0,9517	$-4,352 \cdot 10^{-3}$	0,06627
2	1,824	$1,931 \cdot 10^{-3}$	0,05635
3	-0,6601	$0,157 \cdot 10^{-3}$	-0,00166

A kombináció: $393 \cdot 0,06627 - 1470 \cdot 0,05635 + 2280 \cdot (-0,00166) = -60,6 \text{ kNm}$,

de lehet $60,6 \text{ kNm}$, ha $\cos(\omega t) = -1$

Tehát itt nem az abszolútértékek összege!

Összefoglalás

*tszf . rendszer mátrixai
szabadrezgés
ált . sajátértékfeladat megoldása
gerjesztett rezgés
direkt megoldás
modálanalízis
támaszrezgés
válaszspektrum használata*